

CINKARNA

GLASILO DELAVSKEGA KOLEKTIVA CINKARNE CELJE

Izdaja Cinkarna, metalurško-kemična industrija, Celje. Uredniški odbor. Odgovorni urednik Herbert Savodnik. Glasilo izhaja vsakega 15. v mesecu. Prispevke sprejemamo do 25. v mesecu. Rokopisov in slik ne vračamo. Naslov: Uredništvo glasila »Cinkarna«, Cinkarna, Celje. Tel. 39-81/19. Naklada 2100 izvodov. Tisk in kliseji CP »Celjski tisk« Celje.

N A P O T

Natanko po letu dni izhaja nova številka našega lista. Začenjamo deveti letnik, začenjamo resno in z določenim načrtom.

Vemo, da so cinkarnarji v preteklosti kaj radi prebirali glasilo in da so zadnje čase čisto spravevali, kdaj bo list izšel. Vse bolj in bolj občutna je postajala potreba, da zavoljo razširjenega delavskega upravljanja, obveščamo delavski kolektiv o dogajanju v posameznih ekonomskih enotah, interesnih skupinah in o odločitvah posameznih organov delavskega upravljanja v glasilu, ki bo vsakemu posamezniku jasno prikazovalo, kako živi in uspeva naš kolektiv.

Gospodarski razvoj je vedno bolj nagel in vse več je ljudi, ki so čezmerno zavzeti z lastnim delom, tako da jim čisto uidejo važne spremembe na drugih področjih. Delovni ljudje, sodobni upravljalci, pa nikakor ne smejo ostati omejeni na svoje interese, temveč morajo z enako skrbjo gledati na dobrobit skupnosti. Če pa ne vedo, kako skupnost, v našem primeru delavski kolektiv Cinkarne, živi in napreduje, tudi ne morejo ocenjevati uspehov ali neuspehov te skupnosti.

Naše glasilo bo zato pisalo o delu in delovnih uspehih podjetja, posameznih enot, obratov in skupin, pisalo bo o ljudeh v kolektivu, o družbenih organizacijah in društvih, o delu upravnih organov, o delovnih odnosih, storilnosti, uresničevanju delovnih načrtov, rekonstrukcijah in novogradnjah in o uvajanju novih tehnoloških procesov.

Direktor podjetja, tovariš ing. Drago Čeh, med razpravo na redni letni konferenci ZKS. (Foto: Pavle Zele.)

Hkrati ob delovnih uspehih bo glasilo pisalo tudi o dejavnosti društev, o ljudeh in njihovem življenju pri delu in doma. Tako bo naše glasilo beležilo razvoj, ga usmerjalo in vsebinsko zaokrožalo. Zbiralo bo dokumente, da naša sedanost v prihodnosti ne bo pozabljena. Toda kakor je vsak dolžan, da skrbi za svoje delo in uresničevanje svojih obvez, in kolikor je vsak delavec dolžan, da skrbi in misli za skupnost, tako je tudi vsakdo dolžan, da v glasilu dopisuje, da obvešča sodelavce o uspehih, napredku, možnostih napredka, da opozarja na nepravilnosti in tako prispeva svoj delež v obveščanju delavskega kolektiva o našem življenju in razvoju.

Prva številka je zdaj v vaših rokah. Morda se ni povsem takšna, kakršno bi želeli imeti. Toda, ko jo boste prebrali, ko boste presodili o njeni vsebini, boste mogli svoje sodbne in misli zapisati, tako bodo prihodnje številke vedno bolj vaše, vedno boljše in bolj koristne.

Prvi maj - srečno!

Vse delovno ljudstvo sveta bo čez štirinajst dni praznovalo svoj dan — Praznik dela — 1. maj. Vsako leto nam prinese 1. maj nekaj svojega, nekaj novega. Če že ne začutimo tega takoj, se potem radi spominjamo minulih prvih majev.

Letos smo s pomladjo zakasnil, vendar še vedno računamo, da nam bo maj prinesel cvetje, zelenje, veselje in radost. In za sam začetek maja se bomo s ponosom spomnili minulega leta, spomnili se bomo naporov in težav, ki smo jih premagali in privoščili si bomo malo počitka, da v miru obračunamo storjeno in preudarimo, kaj nas čaka v prihodnje.

Praznik dela ni samo praznik kratkega obračuna, to je praznik velike zmage, ki so jo žuljave delavske roke pisale v dolgi dobi viharjih let. Iz poniznega in nespoštovanega zemljančka, ki nanj nekoč ni nihče drugače računal, kakor na številko, ki mu lahko prinese določeno korist, se je današnji delavec povzpela na odločujoče in vodilno mesto v ustvarjanju zgodovine in novih gospodarskih odnosov. Nič več se ne boji odločne besede in ni ga strah za prihodnost. Pred nikom ne trepeče, zdaj je sam svoj gospodar.

Toda v zgodovinskem boju proletariata so bile potrebne številne žrtve. Ljudje včasih še pisniti niso smeli. Toda naš človek — in sploh delavstvo po svetu — se ni dalo zastrašiti. Niti mrtvi tovariši, ki jih je kapitalistični sistem skušal kot zadnjo grožnjo pokazati brcem za človeške pravice, niso odvrgli delavcev v prizadevanjih za dostojno mesto v človeški zgodovini. Zlagoma je zmagoval proletariati. Zmagoval je s štrajki, deklaracijami in z revolucijami. Visoka je bila cena in zato je zmaga tem bolj dragocena.

Vendar je danes v svetu še mnogo delavskih tovarišev, ki trpijo, kakor smo trpeli mi nekdanj. Naš delavec stoji svetovnemu delavskemu gibanju še vedno ob strani. Vedno smo pripravljeni podpreti ideje naprednega gibanja za samosvojitve človeka, za njegovo osvoboditev. Vsem v svetu, ki se še bore za svoje pravice, kličemo: Pogumno naprej, mi smo z vami! Mi sami pa se zavemo cene, ki smo jo morali plačati, da je naš Prvi maj zares naš. Čuvali ga bomo, kakor čuvamo naša življenja, da bo vsako leto lepši in bolj zadovoljen.

Srečno — 1. maj!

S časom v korak

O REDNI LETNI KONFERENCI ZVEZE KOMUNISTOV — IZ POROČILA SEKRETARJA TOVARNIŠKEGA KOMITEJA, TOVARIŠA JANEZA JANČIGAJA — BOGATA RAZPRAVA — KONFERENCA STA SE UDELEŽILA TUDI PREDSEDNIK OLO CELJE, TOVARIŠ MIRAN CVENK IN PREDSEDNIK OBLO CELJE, TOVARIŠ FRANC RUPRET

V obširnem poročilu se je sekretar tovarniškega komiteja, tovariš Janez Jančigaj, dotaknil številnih vprašanj, ki se z njimi srečujejo komunisti v sedanjem gospodarskem razvoju, miselnosti, tovarniškem in sploh družbenem in nazadnje lastnem življenju. »Današnji čas zahteva,« je dejal tovariš Jančigaj, »takega člana Zveze komunistov, ki usmerja družbeni razvoj z idejami in političnimi argumenti, ne pa z birokratskim komandiranjem in dirigiranjem.« Zatem je razčlenil delo komunistov in ugotovil, da je v organizaciji še vedno večje število članov, ki imajo po več

funkcij, medtem ko jih je kar 37, ki nimajo nobene funkcije. Vsekakor bo treba v prihodnje delo bolj ustrezno razdeliti. V oceni komunistov — intelektualcev je bilo sicer odvečno kategoriziranje teh članov, vsekakor tehtna pa je bila ugotovitev, da se komunisti z večjo šolsko izobrazbo skušajo čisto izmakniti družbeni dejavnosti na račun svoje strokovnosti.

Zatem je tovariš Jančigaj poudaril, da so člani Zveze komunistov dolžni oblikovati javno mnenje, kar bodo mogli seve samo tedaj, če bodo dobro poznali družbeno dogajanje, ga tudi sa-

mi razumeli in čvrstvo verjeli v napredek. Pri naših komunistih pa čestokrat zapazimo, da o mnogih stvareh sploh ničesar ne vedo, ali pa da določena mišljenja in principe celo spačijo. Zategadelj je komunistom nujno potrebno nenehno izpopolnjevanje, strokovno in nazorsko-miselno hkrati. Žal ugotavljamo, da so še vedno mnogi komunisti razmerno nedozoreli in da celo nimajo volje, da bi izkoristili priložnost in se izpopolnili. Statistika obiska večerne politične šole je porazna. Zanimanje za strokovno izpopolnjevanje je nekoliko večje, a še vedno preveč osebno koristoljubnega značaja.

Samo vsestransko izobraževanje članov Zveze komunistov nam bo zagotovilo, da si bomo oskrbeli kadre, ki bodo sposob-

(Nadaljevanje na 2. strani)

Pred volitvami v nove organe upravljanja

V začetku aprila je potekel mandat dosedanjim delavskim svetom. Pred nami so torej nove volitve. Datum volitev je določen za petek, 27. aprila — hkrati obletnica ustanovitve OF.

Ugotavljamo, da je naš kolektiv v zadnjem letu v pogledu delavskega upravljanja zabeležil resen napredek — prešli smo na decentralizacijo upravljanja — izvolili smo delavske svete in upravne odbore v ekonomskih enotah. To je zahteval predvsem nov gospodarski sistem, ki je stopil v veljavo in iz ekonomskega vidika pospešil decentralizacijo upravljanja.

Trenutno imamo poleg centralnega DS in UO še štiri DS in UO ekonomskih enot in je tej organizacijski obliki organov upravljanja prilagojena tudi organizacija vodenja podjetja.

S tem smo dosegli, da smo vključili v upravljanje širši krog članov kolektiva. Dejstvo je, da so delavci precej globlje in bolj vsestransko obravnavali probleme poslovanja podjetja, predvsem politiko nagrajevanja in delitve dohodka.

Nevarno in nesmiselno bi bilo misliti, da so ti uspehi najbolj in da smo z omenjeno decentralizacijo napravili dokončen korak v pogledu samoupravljanja. Upravljanje je v nenehnem razvoju, zato bi trenutno samozadovoljstvo pomenilo zaostajanje. Sistem decentralizacije upravljanja mora izhajati iz materialne osnove, te pa naše ekonomske enote še nimajo v zadostni meri. Kljub temu že čutimo potrebo, da bi ustanovili delavske skupnosti v okviru EE. Tako bi dejansko omogočili, da bo vsak član kolektiva neposredno odločal in upravljal s podjetjem.

Pred kratkim so organi obravnavali zaključni račun za leto 1961 in ugotavljali uspehe in kritične točke poslovanja. Med drugim so ugotovili, da so naše naprave iztrošene. Pred novimi organi upravljanja in pred celotnim kolektivom je odgovorna naloga —

rekonstrukcija in mehanizacija starejših obratov ter novogradnje.

Zavedati se moramo, da so naši osebni dohodki odvisni le od zvišanja produktivnosti dela. Zalostna je ugotovitev, da na naših zastarelih in iztrošenih napravah ne moremo pričakovati porasta, temveč stalno nazadovanje. To je samo ena izmed važnih nalog, ki so pred novimi organi upravljanja. Seveda je še veliko problemov (družbeni standard, preventiva, HTV služba, delitev dohodka), ki jih bodo morali reševati zlasti organi upravljanja v ekonomskih enotah.

Naloga sindikata in drugih političnih organizacij pred volitvami v nove organe upravljanja je, da kandidirajo v te organe tiste člane kolektiva, ki so sposobni in pripravljeni razpravljati o problemih podjetja, skratka tiste člane kolektiva, ki so proizvajalci in upravljalci, ki bodo prihajali na seje s predlogi kolektiva in zaključke prenašali med delovne ljudi. Nesmiselno je, da imamo v organih upravljanja takšne delavce, ki so na sejah samo pasivni opazovalci, ali sploh ne prihajajo na zasedanja.

V kolikor se nam bo pri volitvah ponesrečilo in bomo izvolili tudi takšne člane kolektiva, naj posamezne ekonomske enote oziroma interesne skupine v skrajnem primeru takšnega tovariša odpokličejo in izvolijo drugega, ki bo z večjo odgovornostjo sodeloval v razpravah in odločanju o problemih, s katerimi se srečujemo in so enakega pomena za vse nas.

Ce smo proizvajalci in upravljalci, nam ne sme biti vseeno, kdo je v DS ali UO in kako sodeluje pri sklepanju in nadaljnjem razvoju podjetja, tehnoloških procesih o delitvi osebnih dohodkov in drugem. Zatorej predlagamo in izvolimo res najboljše tovariše! Pri tem ne smemo pozabiti, da so v kolektivu zaposlene tudi žene in mladi proizvajalci. Ne smemo misliti, da so premladi in nezreli za upravljanje, saj so vendar enakovredni pri delu, zakaj ne bi bili enakovredni člani kolektiva tudi pri neposrednem upravljanju.

T. V.

O BISKALI SO NAS

TOVARIŠ SERGEJ KRAIGHER, član Zveznega izvršnega sveta in (Nadaljevanje na 3. strani)

S časom v korak

(Nadaljevanje s 1. strani)

ni gospodarsko in trezno preudarjati v novih razmerah razširjenega delavskega upravljanja. Hkrati moramo dobro premisliti, kako bomo v prihodnje sprejemali nove člane v Zvezo komunistov. Nikakor nam ne gre za to, da bi enostavno povečevali število članov, temveč hočemo predvsem sprejemati ljudi, ki imajo najboljše volje, da resno pripomorejo izboljševanju našega gospodarstva, delovnih in človeških odnosov, ljudi, ki se bodo borili za zmago komunističnih načel in za ohranitev mednarodnega miru.

Toda med sedanjimi člani imamo še vedno nekaj takih, ki so se uvrstili v članstvo samo zategadelj, ker so si obljubljali osebne koristi. Njim je vsekakor knažno postalo jasno, da so se ušeli. Mnogi so se sčasoma spremenili in postali dobri komunisti, nekateri pa še vedno računajo, kdaj bo prišel njihov čas. Takšni v vrstah Zveze komunistov niso potrebni.

V nadaljevanju poročila je tovariš sekretar razčlenil delo komiteja in osnovnih organizacij. Zatem je prikazal potrebo delovanja članov v družbenih organizacijah in organih samoupravljanja. Komunist ni član Zveze komunistov samo v svojem delovnem okolju, temveč povsod, kjer ga vodi pot, torej tudi v sindikalni organizaciji, SZDL, na terenu sploh in še v raznih drugih družbenih organizacijah, ki se z njimi srečuje v vsakdanjem življenju. In povsod, kjer dela, mora komunist skrbeti za svoj ugled, za ugled Zveze komunistov. Pokazati mora zrelost in razsodnost, poznati mora cilje in namene socialističnega in komunističnega razvoja družbenih odnosov.

Ob zaključku svojega poročila je tovariš Jančigaj prikazal še poslovne uspehe Cinkarne v letu 1961 in poudaril potrebo, da se vsi člani Zveze komunistov zavemo, kakšen pomemben dejavec so v novih pogojih gospodarjenja, ko je postala zavest vsakega člana delovnega kolektiva odločilna za vsak posamezen in skupen uspeh.

UTRINKI Z RAZPRAVE

Tovariš Viktor Skale: Lanski delegatski sistem izbire članov komiteja ni ustrezal. V novi komite moramo izbrati najbolj aktivne člane Zveze komunistov, ki bodo z veseljem prišli za delo. Tovariš ing. Jakob Raspotnik: No-

ljanja. Tovariš Vili Skrt: Tovariški komite naj zahteva od mladincev, članov Zveze komunistov, da odgovarjajo za delo organizacije Ljudske mladine. Tovariš Franc Tovornik: V sprejetih pravilnikih se mora odražati napredna socialistična demokracija. Tovariš Vili Glažar: Še vedno je čuti precej močan vpliv religije. Tovariš Jakob Novak: je govoril o higiensko tehnični varnosti v podjetju. Tovarišica Heda Brinar: Potrebno in pravilno je, da smo vključene v proizvodnjo, a potrebno bi bilo, da bi dobili v Celju ustanove, ki bi nam olajšale gospodinjsko delo. Tovariš Ivan Supek: V organizaciji je določeno število članov, ki so bili včasih zelo aktivni, vendar so postali v zadnjem času pasivni. Tovariš Karlo Sagadin: Vprašanje izobraževanja kadrov ni samo vprašanje razvoja tovarne,

Med referatom tovariša sekretarja. (Foto: Pavle Zele)

temveč zelo važno družbeno-politično vprašanje. Tovariš Branko Pustoslemšek: Po sprejemu moramo člane vzgajati in jih pripraviti na nove naloge. Tovariš Franc Grabar: V Cinkarni je nad 1600 delovnih ljudi, ki ustvarjajo in izpolnjujejo načrte in med njimi je zagotovo določeno število takih, ki bi jih mogli sprejeti v Zvezo komunistov. Tovariš Oskar Šmit: Revolucionarnost članov Zveze komunistov je treba gojiti. Tovariš ing. Boris Makarovič: Občutna je potreba, da vključimo čim več inteligence v politično delo na terenu.

DVAJSET MILIJARD LETNO

V razpravi je sodeloval tudi direktor podjetja, tovariš ing. Drago Čeh. Med drugim je tovariš

da bomo povečali proizvodnjo, ker bomo samo tako uspeli povečati čisti dohodek podjetja in z njim tudi osebne dohodke. Pri nas ne moremo več govoriti o povečevanju storilnosti na račun fizičnega dela, temveč samo z uvajanjem sodobnih delovnih metod, ki bodo predvsem olajšale fizične napore našega delavca in hkrati ogromno povečale produktivnost.

Z investicijsko izgradnjo si moramo prizadevati, da bomo povečali proizvodnjo cinka in jo modernizirali. Hkrati moramo začeti predelovati cink in kemične proizvode. V prihodnjih nekaj letih moramo doseči 20 milijard letnega prometa. In za uresničitev tega načrta se moramo dosledno boriti vsi, predvsem pa mi komunisti, ki bomo odgovorni, da bo delovni kolektiv zares uresničeval vse podrobnosti skupnega načrta.

KOMUNIST NE SME KLONITI

Udeležence konference je v

imenu Okrajnega komiteja Zveze komunistov Celje pozdravil predsednik OLO Celje, tovariš Miran Cvenk, ki je dejal: »Samo strokovno delo nekega komunističnega delavca je lahko prav tako škodljivo, kakor je škodljivo samo politično delo. Za podjetje in človeka je najbolj koristno, če njegovi člani delujejo obojestransko. Če govorimo danes o delovnem kolektivu, govorimo o delavcih, ki so upravljalci in ustvarjalci hkrati. Zategadelj je danes obvezno tako strokovno kakor politično delo za vsakogar, ki hoče uspešno in dobro delati.

Uspešno in dobro delo pa je potrebno, če hočemo povečati naše proizvode. Komunist mora biti prvi, ki bo razumel to potrebo in bo znal vsakomur pojasniti, zakaj tako. S svojim delom si bo pridobil veljavo pri članih delavskega kolektiva in če bo družbeno-politično razgledan, bo znal vedno pojasniti vsebinski cilj našega razvoja. Ta cilj pa je povečanje čistega dohodka, povečanje osebnih dohodkov — vse to pa bomo mogli samo tedaj, če bomo povečali proizvodnjo.

NAŠI SKUPNI PROBLEMI

V imenu Občinskega komiteja Zveze komunistov Celje je udeležence pozdravil tovariš Franc Rupret, predsednik ObLO Celje, ki se je dotaknil nedejavnosti članov Zveze komunistov iz delavskih kolektivov na terenu. »Ljudje na terenu često ne znajo pravilno presoditi raznih gospodarskih sprememb,« je dejal tovariš Rupret. »Zato bi morali komunisti v večji meri sodelovati na terenu in posameznikom razlagati stvari, ki jih ne razumejo. Opazili smo, da prav v gaberskem predelu ljudje iz kolektivov ne prihajajo na zbornice volivcev. Izraz in volja volivcev pa daje smernice občinski politiki. Komuna smo mi vsi. Če ima že Cinkarna veliko vprašanj, ki jih mora reševati, potem smo lahko prepričani, da je v vsej komunizaciji vprašanj še dosti več. In ta vprašanja moramo reševati skupno. In pri vsem tem nam

Tako ne moremo naprej

DELAJSKI SVET JE POTRDLIL ZAKLJUČNI RAČUN ZA LETO 1961 — FIZIČNE SILE SMO IZKORISTILI DO KRAJA — PROIZVODNJO BOMO LAHKO POVEČALI SAMO Z MEHANIZACIJO.

Najprej malo preračunajmo. V lanskem letnem prometu smo dosegli skoraj osem milijard dinarjev. Če ta promet primerjamo s prometom v letu 1959, je za 10,65 % večji, v primerjavi z letom 1960 pa je večji samo še za 2,54 %. Če se pa spominjamo, da smo v letih 1956 do 1959 povečevali letni promet za 10 do 19 %, potem se nam takoj vsili vprašanje, zakaj je povečevanje letnega prometa iz leta v leto manjše?

Odgovor je v osnovi preprost. Vsa zadnja leta smo povečevali proizvodnjo z večjo storilnostjo delavcev, torej na račun večjih fizičnih naporov. Odstotek povečanja, ki gre na račun uvajanja novih tehnoloških procesov, to je na račun izboljšanja tehnične opreme in mehanizacije v podjetju, je zelo majhen. Danes smo prišli tako daleč, da ne moremo računati znova na povečanje, če ga bomo skušali doseči na račun večjih fizičnih naporov. Enostavno ne moremo pričakovati, da bi mogli in smeli telesne sile našega delavca izkoriščati še dlje ali v tem celo pretiravati. Rešitev vprašanja je torej v uvedbi novih tehnoloških procesov, novih tehničnih naprav in rekonstrukcij sedanjih strojnih naprav.

Ugotovitev manjšega povečevanja letnega prometa ni edino, kar nas skrbi, gre še za skoraj bolj pekoče vprašanje, namreč, da je razlika med letnim prometom in letnimi proizvodnimi stroški vsako leto manjša. Ta razlika je dohodek podjetja. In če je dohodek podjetja vsako leto manjši, lahko pričakujemo, da pride do izravnanja, kar bi pomenilo propast podjetja.

In spet vprašujemo, kako bomo uspeli zmanjšati proizvodne stroške, da bi tako povečali dohodek podjetja? Prva, toda zelo malenkostna stvar, so cene. Cene naših proizvodov so nespremenjene že od leta 1956, a vsa zadnja leta smo morali kupovati surovine, ki so jim cene nenehno dvigali. Zato je najprej potrebna korektura cen. S tem dejansko nismo še ničesar pridobili. Spet moramo ponoviti: Proizvodnjo bomo pocalili samo z novimi tehničnimi napravami!

Ugotovili smo, da vlagajo naši delavci skoraj vse fizične napore, saj je porast proizvodnje na ta

račun v primerjavi z letom 1959 večji za 10,49 %, v primerjavi z letom 1960 pa še za 5,43 %. Nadaljnega povečanja proizvodnje na račun fizične storilnosti vsekakor ne moremo v sedanjih pogojih pričakovati. Dalje vemo, da so naša osnovna sredstva izkoriščena in izrabljena za 70 %. Iz vsega tega moramo torej znova zaključiti, da nam ne preostane nič drugega, kakor da z vsemi silami začnemo modernizirati naše sedanje obrate, hkrati pa investiramo največ sredstev za izgradnjo novih objektov, za uvedbo novih strojnih naprav, kajti samo sodoben tehnološki proces bo dvignil proizvodnjo, zmanjšal proizvodne stroške in če ostane pri sedanji fizični storilnosti, bomo kmalu povečali razliko med vrednostjo naših proizvodov, in stroški proizvodnje, s tem bomo povečali dohodek podjetja, in dalje čisti dohodek, pa tudi naše osebne dohodke. Vsekakor bo imela od tega mnogo koristi tudi naša družba v celoti.

Vse te navedbe veljajo za združeno podjetje. Zaradi boljšega pregleda moramo navesti še nekaj podatkov o proizvodnih uspehih v posameznih sestavnih enotah. V stari Cinkarni smo povečali letni promet v primerjavi z letom 1960 za 3,8 %, v nekdanjem TOB-u je letni promet 1961 za 7,09 % manjši, kakor je bil leta 1960, a v Kemični industriji Mozirje je spet za 7,76 % večji.

Delavski svet je zaključni račun za leto 1961 potrdil, a hkrati je načelno sklenil, da moramo v čim krajšem času izdelati natančne načrte in predloge za rekonstrukcijo naših naprav, za novogradnje in uvedbo novih tehnoloških procesov, da bomo rešili vprašanje obstoja in ekonomičnosti v prihodnje.

Iz zaključnega računa bi mogli navesti še vrsto zanimivih podatkov, a prihranili jih bomo za kasnejše razprave. Tokrat smo samo zapisali teh nekaj načelnih misli in podatkov, ki nas opozarjajo, da ne smemo ostajati na tem, kjer smo, temveč moramo razmisliti, kako bomo uspeli pri skrbeti sredstva, da naše podjetje dejansko postavimo na čvrste temelje.

H. S.

POMEMBNO POSVETOVANJE

Podpredsednik Zvezne industrijske zbornice, Zvonko Morić in finančni izvedenec dr. Jovo Marković, sta se pred nedavnim posvetovanjem s predstavniki celjskih gospodarskih organizacij. Posvetovanja, ki je bilo v upravnih prostorih TEP, sta se udeležila tudi naš direktor, ing. Drago Čeh in šef finančnega sektorja, Aleksander Rojnik.

(Foto: Valentin David)

Ob sobotah samo šest ur

Za Dan žena so naše žene predlagale upravni odboru podjetja, naj bi poročenim ženam in materam skrajšali delovni čas ob sobotah na šest ur, a ob dnevih pred državnimi prazniki na štiri ure, kakor imajo to urejeno že v mnogih slovenskih podjetjih. Upravni odbor je predlog naših žena podprl in delavski svet podjetja ga je osvojil.

mora biti jasno še to, da so načrti Železarne Store, Tovarne emajlirane posode in Cinkarne skupaj 90 odstotkov prihodnosti mesta in občine Celje.

H. S.

Četudi vemo, da s skrajšanim delovnim časom proizvodnja precej trpi, smo vendarle prepričani, da je to povsem pravilno. Naše žene in matere so kljub rednemu delovnemu času še doma toliko zaposlene z gospodinjskimi opravili, da ponekod govorijo celo o dvojnem delovnem času naših žena. Morda bi bile žene in matere zares upravičene še na krajši delovni čas, a potrebe naše proizvodnje zdaj tega še ne dopuščajo. Pač pa bi na tem mestu svetovali in priporočili našim možem, da nekoliko opustijo običajno lagodnost in tudi sami po svojih močeh pomagajo ženi v gospodinjstvu in pri domačih delih.

Tovariš Miran Cvenk pozdravlja konferenco komunistov v imenu Okrajnega komiteja ZKS Celje. (Foto: Pavle Zele)

ben strokovnjak danes ne more uspevati, če ne pozna zakonitosti in smeri današnjega družbenega in gospodarskega razvoja. Tovariš Franc Bricman je razpravljal o ideološko-političnem izobraževanju: Nekateri člani ne prečitajo niti dnevnega časopisa! Tovariš Martin Andrejaš: Naloga mladih komunistov je, da se v čim večjem številu vključijo v organe delavskega samouprav-

direktor dejal: »Ugotavljamo, da v proizvodnji zastajamo. Hkrati zastaja tudi čisti dohodek in razumljivo — tudi osebni dohodki. Če primerjamo, da smo lani povečali proizvodnjo za štiri odstotke, osebne dohodke pa smo povečali kar za 17 odstotkov, potem moramo vprašati, kam nas bo to pripeljalo. Vsi skupaj — posebno pa še člani Zveze komunistov — si moramo prizadevati,

SREBRNA MEDALJA za Pustoslemška

Med 22 jugoslovanskimi izumitelji, ki so letos razstavljeni na mednarodni razstavi v Bruxellesu, je bil tudi član našega kolektiva Branko Pustoslemšek. V prihodnji številki bomo objavili njegove zapiske s poti na razstavo, to pot pa nekaj besed o njem in njegovem delu.

Branko Pustoslemšek je pri nas že skoraj sedem let in mnogi ga že dobro poznamo. Posebej znan je postal pred dvema letoma, ko smo pri nas začeli uporabljati njegov izum stroj za navijanje pločevine.

Branko Pustoslemšek

Nekdanji način pakiranja pločevine je pred leti postal neustrezen in svetovno tržišče je terjalo nekaj novega in bolj prikladnega. Pri tem so mnogi razmišljali, kako bi mogli to vprašanje rešiti, a Branku je uspelo. »Nekaj dni sem razmišljal o stvari, pa nisem nič pametnega izmislil,« nam je pripovedoval Branko. »Nekega jutra pa sem zagledal navaden kos avtomobilske gume in to je rodilo misel. Začel sem poskušati in kmalu sem uvidel, da sem na pravi poti. Seveda ni šlo vse takoj. Mnogo podrobnosti je bilo treba rešiti, dokler ni nazadnje uspelo.«

Danes pri nas še vedno uporabljamo dejanski prototip njegovega izuma, ki se na njem poznajo vse stopnje izpopolnjevanja — vse do kisikove bombe, ki je nadomestila prvotni valj. Tovariš Pustoslemšek pa še vedno razmišlja, kako bi bilo mogoče to ali ono reč izboljšati, ne samo pri stroju za navijanje pločevine, temveč tudi kje drugje. Verjetno bomo še kmalu spet slišali o njem in njegovih izumih.

V Bruxellesu je Branko razstavil prav stroj za navijanje pločevine. Za razstavljeno maketo mu je mednarodni odbor dodelil srebrno medaljo. Vsega so Jugoslovani dobili 4 zlate medalje, 7 srebrnatih, 3 bronaste in eno pohvalo. Ta priznanja je mednarodni odbor podelil za zamisli izumov, medtem ko bi verjetno ne bilo toliko medalj, če bi ocenjevali naše izdelke maket, ki so bili v primerjavi z drugimi precej klavirni. Jugoslovanskim izumiteljem skupaj je dodelil mednarodni žiri 3. mesto.

Branku Pustoslemšku, ki je dobil prvo priznanje leta 1960, ko sta s tovarišem Viktorjem Tratnikom prejela drugo nagrado na sejnu embalaže v Ljubljani, iskreno čestitamo za lep uspeh na bruzelski mednarodni razstavi izumiteljev.

H. S.

Dapisujte v vaš list!

Mladina se je pripravila na volitve

Klub mladinskih proizvajalcev, ki smo ga ustanovili pred nedavnim, je organiziral seminar za mladince — upravljalce. Seminar je bil v prostorih sindikalne podružnice, ki so začasno mladini na razpolago.

Seminarja so se udeležili predvsem mladinci, ki bodo na prihodnjih volitvah kandidirali v organe upravljanja kot predstavniki mladine. Izkazalo se je namreč, da doslej ni bilo dovolj mladincev v teh organih, a to predvsem zategadelj, ker niso bili dovolj pripravljeni, da bi aktivno sodelovali v organih upravljanja. Na seminarju smo nameravali, da mlade upravljalce seznanimo s strukturo podjetja, da spoznajo službe, ki so v podjetju in da bodo znali določati interese ekonomske politike, podjetja, občine, republike in zveze.

Za uvod v seminar je predaval tovariš direktor »O perspektivnem razvoju Cinkarne«, za tem pa so mladi upravljalci poslušali še predavanja o nalogah članov upravnih organov, o organizaciji gospodarskih podjetij, o planiranju v gospodarskih organizacijah, o komercialnem poslovanju in še o decentralizaciji delavskega samoupravljanja.

Po predavanjih so udeleženci seminarja razpravljali, kakšne naloge imajo člani organov upravljanja in kandidirati za te organe pred volitvami. Ugotovili so, da je na-

loga kandidatov, organizirati skupaj s klubom mladih upravljalcev proizvodne konference v obratih. Pred sejami organov upravljanja se bodo morali posvetovati z volivci, da bodo vedeli, kakšno stališče naj zavzamejo do posameznih vprašanj, ki so določena za dnevni red in na sejah organov upravljanja se morajo dosledno boriti za zahteve mladih upravljalcev in vajencev. Ravno tako pa bodo morali po sejah razlagati članom delovnega kolektiva sklepe upravnih organov, njih namen in pomen, kakor za posamezne ekonomske enote, tako tudi za vso našo skupnost.

Franc Smeh

NOV TOVARNIŠKI KOMITE ZVEZE KOMUNISTOV

Redna letna konferenca je izvolila tudi nov tovarniški komite. Izvolili so Janeza Mirnika — raziskovalni laboratorij, Viktorja Skaleta — topilnica, Franca Pokelška — keramika, Jožeta Štumbergerja — RIS, Karla Šribarja — valjarna, Janeza Jančigaja — pražarna, Jožeta Kantušarja — topilnica, Vinka Jesenovca — kemični obrat II, Pepco Drolle —

sindikalna pisarna, Alojza Potočnika — kemični obrati I, Franca Bricmana — valjarna, Karla Sagadina — kadrovske sektor, Vilijsa Kosa — mehanična delavnica, Branka Pustoslemška — energotika in Jožeta Naraksa — topilnica. Iz svoje srede je novi komite na prvi seji izbral za sekretarja znova tovariša Janeza Jančigaja.

UPRAVNEMU ODBORU NA RAZPOLAGO

Delavski svet podjetja je pooblastil upravni odbor podjetja, da sme v določenih primerih razpolagati tudi s sredstvi do petdeset tisoč dinarjev. To so sklenili v glavnem zategadelj, ker smo nenehno zapazili težave, ko je bilo treba odobravati vsote za kritje manjših računov, kakor na primer nedvigljene železniške izkaznice, neporavnani drobni ra-

čuni članov kolektiva, ki so odšli neznan kam in podobno. Če bi takšne posameznike, ki nikakor ne dokazujejo, da bi imeli čut odgovornosti, iskali in jim dostavljali račune, bi nas to stalo več, kakor če enostavno mi poravnamo obveznosti. In da bo postopek še krajši, bo odslej upravni odbor sam reševal ta vprašanja in poravnava račune. H. S.

Vsestransko obnavljanje tudi človeka - ne samo strojev Z OBČNEGA ZBORA SINDIKATA

Tovariš Viktor Skale, delovni predsednik občnega zbora, vabi delegate k razpravi.

Bogato poročilo, ki so se z njim delegati seznanili že teden dni pred samim občnim zborom, je dalo dovolj gradiva za živahno in plodno razpravo. Delegati so v večini primerov poudarjali, da je vse bolj potrebno skrbeti za vsestransko rekreacijo delavstva in da bo zategadelj potrebno znova obuditi razne športne in kulturno-prosvetne dejavnosti. Mimo tega so se zavzemali za pospešeno reševanje raznih vprašanj družbenega standarda, posebej še za gradnjo stanovanj.

Poleg domačih delegatov so bili na občnem zboru še predstavniki republiškega odbora sindikata delavcev rudarstva, metalurgije in kemične industrije Jugoslavije, tovariš Franc Leben in predsednik Okrajnega sindikalnega sveta, tovariš Vlado Črešnik. Enako so se občnega zbora udeležili tudi predstavniki sindikata železnar Jesenice in Store.

Posamezna vprašanja, ki so jih obravnavali delegati v razpravi, bomo opisali bolj obširno prihodnjič.

H. S.

RAZGLETNICA MESA

Našim tovarišem, Viktorju Tratniku in Vilijsu Špatu, je uspel velik podvig. Iz kemičnih obratov II sta prepeljala veliko cisterno za natrijevo lužino, ki tehtja 6 ton. Vprašanje je bilo, kako bo uspel prevoz čez most nad Voglajno, ki dovoljuje nosilnost do 7 ton. Po posvetu so si omislili sanke. Najprej so podnje postavljali valjčke, a to je šlo prepočasi. Zato so enostavno potegnili cisterno z avtomobilom na sankah čez most, ki se je sicer nekoliko motal, a zdaj bo cisterna kmalu za betonirana v novem ležišču. (Foto: H. S.)

Samostajnejše odločanje

V mnogih primerih v bližnji preteklosti smo mogli zapaziti člane delovnega kolektiva, ki so čakali kar pred direktorjevo pisarno, če že niso lovili koga od vodilnih delavcev, da bi z njim razpravljali o svojem — v večini primerov — drobnem problemu. Takšno početje je že samo na sebi nedostojno. Hkrati v osnovi krši red in pristojnost v upravljanju, a še posebej je nepravilno v času, ko govorimo o decentralizaciji upravljanja.

Razširjeno upravljanje je seve oblika, ki ne more čez noč pokazati vse svoje veljave. Četudi je vedno več delavcev, ki so se na ta ali oni način srečali in spoznali z upravljanjem, je še vedno dosti takšnih, ki sodijo, da zanje upravne skrbi niso važne. Toda prav ti, ki ne vedo, do kakšne mere smo že razvili delavsko upravljanje, so običajno nergači in bi hoteli takoj govoriti z direktorjem, kakor hitro se jim zdi, da jim je kdo storil krivico.

Iz dneva v dan sicer delavsko upravljanje poganja nove veje in rojeva vedno lepše in boljše sado. Vedno več je delavcev, ki vedo, da jim družbena ureditev hkrati z delovno pravico jamči tudi pravico odločanja. Pravica odločanja — to je pristojnost upravnih organov — pa vseeno terja določen red in zapovrstje. Vsak član delovnega kolektiva mora vedeti, da je vedno nekdo nekdo pristojen za takšen ali drugačen problem, ki se z njim srečujemo v vsakdanji proizvodnji, ki je zanj na koncu koncev odgovoren direktor vsej družbi. In zategadelj mora biti vsakomur jasno, da ne more in ne sme z vsakim najmanjšim vprašanjem takoj k direktorju, temveč v prvi vrsti k svojemu neposrednemu predstavljenemu, ki ga bo znal vedno napotiti dalje, v kolikor bi sam kakšne stvari ne mogel rešiti.

Zares, primeriti se more tudi to, da nekdo z odločitvijo svojega neposrednega predstavljenega ne bi bil zadovoljen. Toda tudi v tem primeru velja enako: zoper neprimerno rešitev se ne moremo pritožiti takoj na sam vrh, temveč moramo upoštevati pristojnost posameznih organov upravljanja. Spomnimo se samo pregovora: Prava beseda pravo mesto najde. In temu lahko dodamo: Kdor najde pravo mesto, dobi pravi odgovor. Zato naj ne bo v prihodnje nič več brezglavega tekanja, pač raje poprej spoznajmo in upoštevajmo pristojnost posameznih organov delavskega upravljanja.

INVENTURA V CINKARNI

Dober gospodar ali gospodinja od časa do časa pregledata svoje zaloge v shrambi in preračunata, kako sta porabila denar, ki sta ga imela na razpolago. Takšen pregled pokaže, česa sta si nabavila preveč, česa jima zmanjkuje in kje sta res dobro gospodarila. Če je tak pregled ali inventura potreben že pri majhnem gospodinjstvu oziroma gospodarstvu, je še toliko bolj potreben v veliki skupnosti, to je gospodarski organizaciji.

Gospodarska organizacija si ne more privoščiti, da bi pregledovala gospodarjenje kadarkoli. Saj je taka inventura dodatna obremenitev ljudi in tudi finančna sredstva so zanjo potrebna. Državni organi so z zakoni in predpisi določili, da morajo tovarne narediti inventuro enkrat letno in to na koncu koledarskega leta. Tako ugotovijo stanje zalogo surovin, inventarja, materiala v skladiščih, osnovnih sredstev, denarnih terjatev od kupcev in obresti do prodajalcev na dan 31. decembra.

Vseh naštetih materialov in predmetov pa seveda ni mogoče pregledati v tako velikem podjetju kot je Cinkarna v enem samem dnevu. Zato je naš upravni odbor imenoval že 13. septembra 1961 centralno inventurno komisijo petih članov za leto 1961. Ta je predlagala 25. 9. upravnemu odboru, da je potrdil posamezne komisije za inventurni popis. Inventurnih komisij je bilo vsega skupaj 58, v njih pa je sodelovalo 163 članov kolektiva Cinkarne. Prve komisije so začele z delom že 23. oktobra, zadnje pa so končale delo 2. januarja letos. Člani komisij so delali na inventuri predvsem v svojem rednem delovnem času. Zato so za centralno inventuro porabili le 222 nadur. Po končani inventuri je komisija za viške in manjke pregledala vse popisne liste in napravila zapisnik. Centralna inventurna komisija pa je vodila in vsklajevala delo posameznih komisij. Ko je bil ves material posameznih komisij obdelan v finančnem sektorju, se je centralna inventurna komisija sestala 8. februarja letos in je predložila ugotovitve inventurnih komisij o stanju v podjetju upravnemu odboru. Končno je o inventuri razpravljala in sklepala

delavski svet podjetja na svoji seji dne 12. februarja letos. Tako je torej trajalo delo okoli inventure s pripravi in končno obdelavo polnih pet mesecev.

Kaj je pokazala inventura v Cinkarni (brez TOB-a in KIM-a)? Skladišče drobnega materiala je v redu, posebno če upoštevamo, kakšno je bilo stanje prejšnjega leta. Ugotovili smo manjko materiala v vrednosti 599.171 dinarjev in višek v vrednosti 648.023 dinarjev. Ti viški in manjki so opravičljivi zavoljo velikega prometa v skladišču pri izdajanju majhnih in sličnih materialov. Vendar pa smatramo, da moramo vrednost viškov in manjkov še zmanjšati na res minimalne vrednosti. To je mogoče doseči samo z vestnim in strokovnim delom delavcev v skladišču. Zelo hitro opazimo tudi visoko vrednost viškov in manjkov pri gotovih izdelkih. Višek znaša 675.263 dinarjev, manjko pa 475.776 dinarjev. Komisija je ugotovila, da je ta razlika nastala v glavnem pri cinkovi pločevini. Mnogo cinkove pločevine izvažamo v dežele z angleškimi in ameriškimi merami, ter je nastala razlika pri preračunavanju iz kilogramov. Potrebno je samo malo več dela in pazljivosti odgovornih, pa ne bo več tako velikih razlik, saj znaša pri polproizvodih manjko le 9.776 dinarjev.

Navedel sem le največje in najbolj karakteristične manjke oziroma viške. Letos je prvič komisija predlagala, da osebno obremenimo posamezne člane kolektiva za manjkajoči inventar. Res da te bremenitve v Cinkarni niso velike, so pa opomin vsem članom našega kolektiva. Edino z osebno materialno odgovornostjo bomo dosegli, da bo vsakdo pa-

zil na inventar in orodje, ki je zanj odgovoren.

Če pa pogledamo rezultate inventure v naših počitniških domovih in kuhinji toplega obroka, dobimo porazno sliko. Edino dom v Logarski dolini je posloval v redu, povsod drugod pa smo našli na primer osebne okoriščanja in skrajno malomarnega poslovanja. Upravnika počitniškega doma v Nerezinah smo morali zaradi manjkajočega inventarja obremeniti za 17.093 din, v kuhinji toplega obroka pa je manjkalo samo inventarja za 152.909 dinarjev, za kar seveda bremenimo upravnika. Tu bi opozoril, da so k temu manjku pripomogli tudi tisti člani našega kolektiva, ki mislijo, da je skupna imovina tudi njihova osebna. Z odnašanjem porcij domov so se okoriščali na račun skupnosti. Tako mora za njihove kraje plačevati upravnik kuhinje, ker je dopustil tak nered.

Ing. Miloš Rant

VPRAŠANJE DRUŽBENE PREHRANE

Bo naš topli obrok zmrznil?

NAROČNIKI NISO VEDNO ZADOVOLJNI S TOPLIM OBROKOM — POTREBEN BI BIL ABONENTSKI SVET — MANJKA 463 SKODELIC — SAMOPOSTREŽNA RESTAVRACIJA ALI NAŠE NOVE CENE?

Lani februarja smo ukinili varstveni obrok in aprila je začela delovati kuhinja toplega obroka. Za ureditev kuhinje je delavski svet odobril dva milijona dinarjev. Sprva je kuhinja delovala samo ob delavskih, od 1. junija pa tudi ob nedeljah.

da bi izvolili abonentski svet, kar še do danes nismo uresničili. Zategadelj pa je morda tudi prišlo do nerednosti, ki so se izkazale pri inventuri. V kuhinji toplega obroka je namreč inventurna komisija ugotovila primanjkljaj v vrednosti 152.909 dinarjev. Za to

V naši jedilnici. Nekateri jedo kar s pokrivali na glavah.

Topli obrok je imel v začetku 600 kalorij in je stal 72 dinarjev. Po sklepu delavskega sveta so morali naročniki obroka plačevati polovico cene, to je 36 dinarjev. Pri tej ceni smo ostali še zdaj, če tudi ne ustreza dejanskim razmeram. Če maja smo namreč povečali obrok kruha; odtlej je bila tudi kalorična vrednost toplega obroka večja, to je 845 kalorij, a cena za surova živila je tedaj narasla od planiranih 48 na 54 dinarjev, kasneje pa še na 56,05 dinarjev, ko so povečali cene masla in testenin.

S toplim obrokom abonenti niso bili vedno zadovoljni, četudi je bila povprečna vrednost hrane 883 kalorij namesto 845, kakor smo določili. Delavski svet ekonomske enote anorganske kemije je celo zahteval, da bi upravni odbor podjetja imenoval komisijo, ki bi ocenila delovanje kuhinje toplega obroka. Upravni odbor je v to komisijo imenoval tovariša Viktorja Skaleta in Leopolda Šmona ter tovarišico Nado Colja. (Komisija bomo naprosili, da v prihodnji številki našega glasila poroča, kaj je ugotovila ob pregledu delovanja kuhinje toplega obroka.)

Da bi izboljšali kakovost hrane, poestnili jedilnik in zagotovili ekonomičnost poslovanja kuhinje toplega obroka, smo predlagali,

vsoto je delavski svet obremenil upravnika kuhinje, tovariša Marjana Lešarja. Upravnik tega primanjkljaja seve ni naredil sam, pač pa je zavoljo malomarnega poslovanja odgovoren. Iz kuhinje je namreč zmanjkal pribor, solnice in — v največji meri — skodelice za delitev obroka. Te skodelice so zmanjkale, ker so mnogi člani delavskega kolektiva odnašali skodelice domov ali pa so jih

no, če je delavski svet podjetja sklenil, da bomo v prihodnje spet postali člani DIT v Celju in bomo plačevali mesečno članarino po 10 dinarjev na člana kolektiva, saj bodo ta sredstva gotovo koristno uporabljena in bodo od njih imeli korist tudi naši inženirji in tehniki. Hkrati pa s tem rešujemo čast našega podjetja, saj so nas doslej šteli za popolne ignorante, ki ne maramo slišati za tehnični razvoj in napredek industrije. Mi pa vemo, da se zanj zanimamo v zelo veliki meri in da bodo naše rekonstrukcije dokazale, kolike prednosti smo odkrili v novih tehničnih pridobitvah.

puščali kje drugje in sploh uporabljali za kakšne druge namene. Tako je ob prvem pregledu inventurna komisija ugotovila, da manjka okrog 600 porcij. Ko je upravnik nalovil izgubljene porcije, jih je še vedno manjkalo 463. Prav gotovo pa so še kje v domovih nekaterih članov kolektiva in celo kje v podjetju. Zavoljo teh in podobnih pomanjkljivosti, bo vsekakor potrebno delovanje kuhinje urediti bolje, predvsem pa moramo v najkrajšem času izvoliti abonentski svet.

Končno nastaja še odločilno vprašanje, kako bo z našo kuhinjo v prihodnje. Ze maja bi morala (v resnici bo to 1. julija) začeti delovati samopostrežna restavracija v naši sosesčini. Nanjo smo sicer ves čas računali, a zadnje dni so nas vznemirile govorice o visokih cenah v novi restavraciji. Zato smo poiskali direktorja nove restavracije in ga povprašali, kako je s stvarjo. Tovariš Komarički nam je dejal, da bo imel topli obrok s kruhom pri njih 800 kalorij in bo stal 90 dinarjev. V tej ceni je zaračunano tudi prevažanje hrane v podjetje. Hrano bodo prevažali v termos loncih, ki zadržijo nespremenjeno toploto hrane polnih šest ur. V ceni pa ni zaračunano razdeljevanje hrane v podjetju in pranje skodelic. Ta strošek bi vsekakor ostal še dalje na naših ramenih.

V primerjavi s to ponudbo pogledimo zdaj naše možnosti. Če bi ostali pri sedanji ceni, bi vsekakor morali zmanjšati kalorično vrednost toplega obroka. Če ostanemo na sedanji kakovosti (povprečno 845 kalorij), bi morali zvišati ceno na 86 dinarjev (naročniki bi plačali 43 dinarjev). V primeru da bi, kalorično vrednost toplega obroka povečali na 935 kalorij, bi morali tudi ceno povečati na 96 dinarjev, a naročniki bi plačali 48 dinarjev za obrok.

Navedli smo nekaj dejstev o dosedanjem delovanju naše kuhinje toplega obroka, ugotovili, da bi bile potrebne določene spremembe in naštetih štiri možnosti, ki nam ostanejo v prihodnje. Delavski kolektiv je dolžan o tem razmisliti, mi pa pričakujemo, da bomo mogli v prihodnji številki zapisati razna mnenja, ki nam jih boste poslali v zvezi z vprašanjem: Bomo kuhali doma ali bomo vozili hrano iz samopostrežne restavracije? In še to: Katera od navedenih kaloričnih vrednosti in cen obroka nam najbolj ustreza?

Casopisni papir je zares najbolj priročen, toda najmanj ustrezen za zavijanje jedil. (Foto: H. S.)

Nagnjenje k nesrečam - da ali ne?

Se vam je že kdaj zgodilo, ko ste vedeli, da vas bo neki nepreviden gib, ki ste ga izvajali zavestno, pripeljal do nezgode, pa ste ga kljub temu napravili? To se mnogokrat zgodi.

Star, izkušen vlakovodja je opazil, da je kretnica postavljena napačno. Zavedal se je, da bi nadaljevanje vožnje pomenilo trčenje z nasproti prihajajočim vlakom. In vendar je namesto za zavoro pritisnil na vzvod za dodajanje pare. Še drug primer: smučar je vozil po popolnoma čistem terenu, le ob strani je stala osamljena smreka. Zavozil je naravnost vanjo! Kasneje je povedal, da je natančno vedel, kaj se bo zgodilo, vendar ni mogel niti pasti, zavoziti ob smreki ali reagirati kako drugače, da bi preprečil trčenje.

Podobnih primerov je še mnogo, posebno med avtomobilisti in ti so sodelovali pri utrditvi mnenja o nagnjenosti k nezgodam.

Kljub vsem mogočim sredstvom se je ustalil procent nezgod, ne samo pri nas, temveč povsod po svetu. Tako štejemo na račun takojmenovanega osebnega deleža 75 do 90% vseh nezgod. Sem spadajo razne neprevidnosti, omalovaževanje okoliščin in podobno. Da bi ta procent znižali, so začeli vplivati na zavest delavcev s filmi, lepaki in drugimi načini. Uspeh je bil minimalen. Raziskave, ki so se ukvarjale s problematiko nezgod pri delu, pa so pokazale, da imajo nekateri delavci več nezgod kakor drugi.

Vendar je mnenje o nagnjenosti k nezgodam bilo še vedno problematično, kajti te raziskave niso upoštevale, da je prišlo do nezgod

tudi zaradi psihofiziološke neprilagojenosti delovnim pogojem, recimo zaradi slabega vida, sluha, neprimerne reakcije ipd. In takšne nezgode so ravno tako štele med osebne faktorje. Upoštevati je treba pri tem tudi, da so nekatera dela bolj nevarna od drugih. Na to so pomislili pri zanimivi raziskavi v neki nemški tovarni. Celotno delo so razdelili na troje nevarnostnih področij. Večja skupina delavcev je opravljala delo v vseh treh področjih. Iz te skupine se je izločila manjša skupina, ki je imela procentualno v vseh treh področjih višje število nezgod kakor drugi. S to raziskavo je bila izločena sicer pogojenost nezgod od narave dela, ni pa bil izločen vpliv sposobnosti posameznikov za določena dela. Takšna nagnjenost je lahko tudi samo začasna in vplivana od trenutnih doživetij, ki vplivajo recimo na pazljivost in zbranost. Nekomu zadostuje ena nesreča, da postane previden, se pa pri tem ne boji. Drugemu vzbudi nesreča strah in nezaupanje vase. Zelo verjetno bo kmalu pri njem prišlo do ponovne nezgode.

Kaj lahko zaključimo? Velik procent pri nezgodah z osebnimi dejelcem gre na račun neprilagojenosti dela delavcu ali delavca delu. Manjši procent pri nezgodah te vrste pa je odvisen od osebnosti delavca, od notranjih konfliktov, ki pogosto konstantno nagnjenost k nezgodam. Odkrivanje teh konfliktov in njih odstranjevanje bo prispevalo k razvoju zdrave osebnosti in s tem seveda tudi k boljšemu delu z manj nezgodami.

M. P.

iz ekonomskih enot

V tej rubriki nameravamo v prihodnje poročati o uspehih in delu v posameznih ekonomskih enotah. Ne bo nam mogoče, da bi bili vedno poleg, kadar se v kakšni ekonomski enoti dogaja kaj pomembnega, zato vabimo vse člane v posameznih EE, da nam redno pošiljajo prispevke in v njih opišejo vse tisto, kar je važno za njihovo EE, a bi hkrati morali vedeti tudi drugi člani kolek-

tiva. Prav zavoljo razširjenega delavskega upravljanja se namreč dogaja, da ena ekonomska enota ne ve, kaj se dogaja v drugi in kako drugje rešujejo posamezna vprašanja. Zato bo ta rubrika vedno širša — kakšna pa bo njena vsebina, bo določilo delo posameznih EE, njihova vodstva in tudi vsak posameznik. Zato pišite, kaj se dogaja pri vas!

H. S.

NI RAZUMEL PRAVILNIKA

O DELITVI OSEBNIH DOHODKOV

»Janez, pomagaj mi dvigniti to peč z noge! Oprosti, Tine, ne morem... Sem iz druge EE...«

Praktične nagrade

Doslej smo običajno dajali delavcem, ki so v Cinkarni napolnili trideset let delovne dobe denarne nagrade do trideset tisoč dinarjev. Toda tovrstne nagrade naj bi bile predvsem priznanje delavcu za tolikoletno prizadevanje, česar pa z denarnimi nagradami nismo uspeli v zadovo-

ljlivi meri. Saj denar običajno porabimo in potem ne ostane od nagrade nič trajnega. Zategadelj je delavski svet podjetja določil, da bodo v prihodnje delavcem, ki bodo v podjetju dočakali trideseto obletnico delovne dobe, dajali praktična darila v vrednosti do 50.000 dinarjev.

IZ POROČILA HTV SLUŽBE ZA LETO 1961

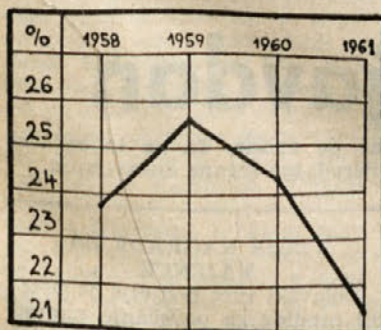
VSI SMO ODGOVORNI ZA VARNO DELO

Na vprašanje, kako smo skrbeli za varnost in higieno v podjetju in v koliki meri nam je uspelo zmanjšati obratne nesreče, nam najbolj jasno odgovore statistični podatki:

izgubljenih dni. Zavoljo naglega poročanja uporabljamo absolutno število izgubljenih dni. V to število prištevamo k izgubljenim dnevom od poškodb v določenem letu še vse tiste izgubljene dneve

HTV službe v določenem letu boljše ali slabše, oziroma, v koliki meri nam je uspelo zmanjšati število in resnost obratnih nesreč v nekem letu. Stvarno število izgubljenih dni moremo določiti

V letih	1958	1959	1960	1961
A. Število nesreč	328	353	345	309
Število nesreč na 100 zaposlenih	23,8	25,6	24,3	21,4
Absolutno število izgubljenih dni	5704	5714	5251	5370
Absolutno število izgubljenih dni na 1 poškodbo	17,4	16,2	15,2	17,4
Absolutno število izgubljenih dni na 1 zaposlenega	4,14	4,14	3,67	3,72
B. Stvarno število izgubljenih dni	5432	5669	5404	še ni
Stvarno število izgubljenih dni na 1 poškodbo	16,6	16,1	15,7	še ni
Stvarno število izgubljenih dni na 1 zaposlenega	3,95	4,11	3,8	zaključeno

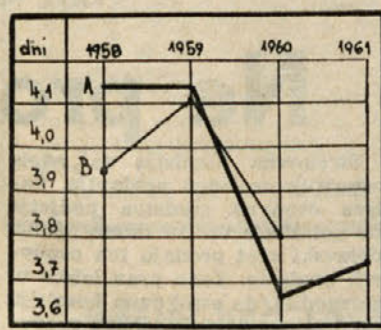

Število nesreč na sto zaposlenih

Pojasniti moramo, zakaj uporabljamo HTV služba pojme »absolutno« (A) in »stvarno« (B) število

od poškodb prejšnjega leta, katerih zdravljenje dotlej še ni končano. Tako nam absolutno število izgubljenih dni nikoli ne pove točno, v koliki meri je dejavnost

Število izgubljenih dni na enega zaposlenega:
A = Absolutno število izgubljenih dni
B = Stvarno število izgubljenih dni

Kako in kdo upravlja z našim podjetjem?

Anketa, ki jo je izvedel naš psiholog, je pokazala, da je pri nas še vedno dosti fizičnih delavcev, ki vedo zelo malo o delavskem upravljanju s podjetjem in o decentralizaciji upravnih organov. Razloga za to neznanje in nevednost je več, med njimi so tudi precejšnja oddaljenost bivališč od tovarne, mnogo ljudi se vozi z vlakom, stanujejo pri kmetih, kjer tudi delajo v prostem času in — ne nazadnje — moramo prišteti še dejstva, da se člani delavskih svetov premalo družijo s člani delavskega kolektiva.

ZATOREJ JE NUJNO, DA V NAŠEM GLASILU ŠE ENKRAT SEZNANIMO DELOVNE LJUDI Z UREDITVIJO DELAVSKEGA UPRAVLJANJA V CINKARNI, Z EKONOMSKIMI ENOTAMI IN INTERESNIMI SKUPINAMI.

Ekonomske enote in interesne skupine imamo pri nas že od 1. julija 1960. Odtlej tudi nagrajujemo člane interesnih skupin skladno z uspehom proizvodnje, kar merimo s kilogrami, tonami ali kvadratnimi metri. Urna tarifna postavka je ostala torej samo številka, ki kaže razmerja med delovnimi mesti v interesnih skupinah. Delitev osebnih dohodkov po enoti proizvoda, čemur bomo kmalu pridružili še razdelitev skladov po ekonomskih enotah, je terjala, da smo decentralizirali delavsko upravljanje, da smo ga razširili v ekonomske enote.

Na izrednih volitvah smo oktobra 1961 izvolili delavske svete v ekonomskih enotah. Takrat smo izvolili sedem delavskih svetov v ekonomskih enotah in centralni delavski svet. Kmalu se je izkazalo, da moremo pri nas računati v resnici samo s štirimi ekonomskimi enotami. Centralni delavski svet je zategadelj sklenil, da ostanejo v podjetju od 1. januarja letos tri proizvodne ekonomske enote: metalurgija, organska in anorganska kemija, in ona režijska ekonomska enota — skupne delavnice. Tri ekonomske enote smo torej ukinili: Uprava s skladišči, Kemična industrija Mozirje in IMK (investicije metalurgije in kemije). Uprava s skladišči,

IMK, ki smo jo zdaj preimenovali v RIS (Raziskovalno-investicijski sektor), štejeta zdaj k centralnemu delavskemu svetu, Kemična industrija Mozirje pa se je kot interesna skupina v celoti priključila ekonomski enoti anorganske kemije. V vseh štirih ekonomskih enotah imajo delavske svete, upravne odbore, izvoljeni pa so tudi delavski sveti oziroma zbori delavcev delavskih skupnosti, ki pa še niso začeli.

Ekonomske enote smo razdelili dalje torej v interesne skupine. Teh je 34, a štiri — to je v nekdanjem TOB-u — šele od začetka leta.

I. Interesne skupine v ekonomski enoti metalurgije: 1. pražilne naprave, 2. topilnica, 3. keramika, 4. valjarne, 5. cinkografija, 6. predelovalni obrati, 7. tehnično vodstvo valjarne in 8. cinkovo belilo.

V delavskem svetu, ki šteje 25 članov, so predstavniki vseh interesnih skupin; predsednik delavskega sveta je tovarš Franc Bricman, poslovodja v obratu valjarne. Upravni odbor šteje skupaj s šefom ekonomske enote, tovaršem ing. Bogdanom Zalarjem, sedem članov. Predsednik upravnega odbora je tovarš Jože Valenčak, zaposlen pri sejanju cinkovega prahu.

II. Interesne skupine v eko-

nomski enoti anorganske kemije: 1. kromov galun, 2. natrijev hidrosulfid in metalit, 3. natrijev sulfid, 4. litopon, barijev sulfid in cinkov sulfat, 5. ultramarin, 6. svinčni oksidi, 7. superfosfat, 8. vodstvo kemičnih obratov — soli, 9. vodstvo kemičnih obratov — pigmenti, 10. modra galica, 11. vodstvo kemičnih obratov — skupno, in 12. obrati v Mozirju.

Delavski svet te enote šteje 21 članov. Predsednik delavskega sveta je tovarš Jože Ljubič. V upravnem odboru je skupaj s šefom ekonomske enote, tovaršem ing. Jurijem Detičkom, šest članov; predsednik upravnega odbora je tovarš Maks Žganjer, dela v obratu modre galice.

III. Interesne skupine ekonomske enote skupnih delavnic: 1. mehanična delavnica, 2. gradbeni oddelek, 3. energetski in merilni oddelek, 4. elektro oddelek, 5. transportni oddelek, 6. odvoz katrana in 7. priprava dela.

Delavski svet te enote šteje 25 članov. Predsednik delavskega sveta je tovarš Ivan Ramšak, elektrovarilec v mehanični delavnici. V upravnem odboru je skupaj s šefom ekonomske enote, tovaršem ing. Jakobom Raspočnikom, sedem članov. Predsednik upravnega odbora je tovarš Franc Gaberšek, mizar v mizarški delavnici.

IV. Interesne skupine v ekonomski enoti organske kemije: 1. intermediati, 2. žveplena barvila, 3. AZO-1 in AZO-2 in 4. sušenje in tipiziranje barvil. Delavski svet šteje 17 članov, predsednik je tovarš Jože Lajler. V upravnem odboru je skupaj s šefom ekonomske enote, tovaršem ing. Francem Kapusom, pet članov; predsednik upravnega odbora je tovarš Drago Ivakič.

Druge interesne skupine (Uprava s skladišči, Laboratorij, Pomozni oddelek in topli obrok) štejemo neposredno pod centralni delavski svet. Ta ima 57 članov, to je po en član na vsaki trideset članov delavskega kolektiva, ki smo jih izvolili sorazmerno številom delavcev v posameznih interesnih skupinah. Predsednik centralnega delavskega sveta je tovarš Franc Pokelšek, poslovodja v keramiki. Njegov namestnik je tovarš Anton Šemrov iz obrata pražilne naprave. Upravni odbor podjetja šteje skupaj z direktorjem, tovaršem ing. Dragom Čehom, enajst članov. Predsednik upravnega odbora je tovarš Alojz Potočnik, poslovodja v obratih anorganske kemije. Njegov namestnik pa je tovarš ing. Ljotje Rupnik, obratovodja v valjarji. D. M.

nam že samo zagotavlja majhno možnost nesreč ali obolenj. Mar ne bi mogli pri nas teh stvari še malo izboljšati?

Zavedati se moramo, da nas na poti k večji mehanizaciji čaka še mnogo skrbi za varno in higiensko delo. Ne smemo računati, da bo mehanizacija sama odstranila vse naše pomanjkljivosti. Zares bo olajšala fizično delo in izboljšala delovne pogoje, a hkrati z novimi tehničnimi pridobitvami se moramo pripravljati tudi sami, da bomo znali organizirati delo tako, da bo varno in da se že zdaj navajamo na red in čistoto, sicer se prav lahko primeri, da nas bo čas prehitel. R. M.

BI GRADILI CINKARNIŠKO NASELJE

Ze letos provizorij — Verjetno že tudi začetek gradnje samskega doma — Montažne hišice »Jelovica«.

Vsakomur je jasno, da so trenutno napor pri delu v Cinkarni ogromni. Zategadelj ni nič posebnega čudnega, če vlagamo ogromna sredstva za rekonstrukcijo posameznih obratov in v razne novogradnje. Vsa ta dela nam bodo sčasoma nedvomno v veliki meri olajšala delo, nič več ne bo tolikih fizičnih naporov in tudi delovno okolje bo dosti bolj prijetno.

Razumljivo je, da tovrstni napor zahtevajo precejšnje žrtve. Predvsem moramo vedeti, da vse te gradnje zahtevajo vlogo ogromnih denarnih sredstev. Toda hkrati s prizadevanji, da bomo izboljšali same pogoje dela, si prizadevamo, da bi izboljšali tudi sam življenjski položaj našega delavca.

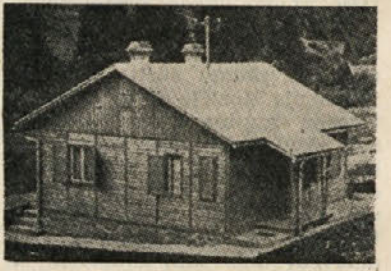
V prizadevanju za izboljšanje življenjskih pogojev našega delavca je prvovrstna skrb za rešitev stanovanjske stiske. Toda prav izgradnja stanovanj zahteva precejšnja denarna sredstva, ki so nam trenutno zavoro rekonstrukcij in novogradenj bolj težko dosegljiva. Zategadelj moramo razmisliti, kakšno obliko stanovanjske izgradnje bomo osvojili v prihodnje, da nam bo lažje in hitreje rešiti tako važno vprašanje.

Stanovanjska komisija v podjetju je dobila več ko 250 prošenj za stanovanja. Od teh prosilcev jih je 187 upravičenih, da bi jim po naših pravih mogli dodeliti stanovanje v letu 1962. Toda po strogi presoji je vsaj štirideset primerov res nujnih. Vse te številke, ki so že same na sebi visoke, nam še vedno ne povedo vsega. Vedeti moramo, da je v podjetju še mnogo samcev, ki se zdaj stiskajo v majhnih sobah z več sostanovalci, a bi jih mogli mi navezati na podjetje, če bi jim nudili ustrezne samske sobe. Mnogo delavcev se vozi na delo iz raznih okoliških krajev in ti bi

bili vsekakor dosti bolj prizadevni delavci, če bi jim omogočili, da bi stanovali bližje delovnemu mestu.

Mi doslej nikakor nismo zamenjali stanovanjskega vprašanja. Navesti moremo samo to, da gradimo 32. stanovanjski blok v Saranovičevi ulici, potem štiri mansardne gorsonjere v Kajuhovi ulici, zadružniki grade 18 hiš ob Cesti na Dobravo, od teh sta dve že naseljeni, kakšnih pet bo vseljivih do začetka poletja in do jeseni še nekaj več. Dva zadružnika pa gradita pri stanovanjski zadruzi »Dom«. Vendar vse te gradnje še vedno ne zadoščajo in misliti moramo na nove načine, ki bomo z njimi uspešno rešili vprašanja stanovanj za naše delavce.

V petletnem planu je določena gradnja samskega doma s 150 do 200 ležišči. Naš samski dom bo

Ena izmed montažnih hišic podjetja »Jelovica«. Mi se zanimamo za nekoliko večji tip (4004/A-S, Planica; velikost 7,54 x 7,54 m, z verando). Hišica ima dnevno sobo, kuhinjo z jedilnim kotičkom, dve spalnici (v vsaki dve postelji in dve vgrajeni omari) in kopalnico s sanitariji. Od zunaj so stene obložene z ravnimi salolitnimi ploščami, od znotraj pa z iverkami. Montažna hišica stane 1.130.000 dinarjev, če ne naričemo strešne kritine (salonit), s kompletno opremo kuhinje in sanitarij pa 1.505.000 dinarjev. V teh cenah pa še niso zaračunani stroški za zazidavo temeljev, montažo, električno instalacijo in zasteklitev.

podoben Gradisovemu, samo da bomo nekoliko prilagodili načrte našim potrebam. Nameravali smo ga dograditi že letos, a verjetno nam denarna sredstva tega ne bodo omogočila. Zato ga bomo letošnji začetki vsaj graditi in ga bomo prihodnje leto dogradili. Dokler pa ne bomo imeli samskega doma, bomo najnujnejše primere rešili z ustreznim provizorijem s 50 ležišči. Ta provizorij nam bo vsekakor dobrodošel tudi kasneje, ko bomo že imeli samski dom; takrat bo rešeno vprašanje stanovanj za kakšnih 200 do 250 ležišč.

S tem pa naši načrti še vedno niso izčrpani. Vedeti moramo, da stanovanjska vprašanja ne bomo mogli rešiti, če bi gradili blokovska stanovanja s tremi, štirimi ali celo več sobami. Ne da bi na sprotovili razkošju, vendar moramo prvenstveno misliti na potrebe.

Razmeroma ugodna rešitev je gradnja zadružnih hišic, a zavoljo precejšnje lastne udeležbe tovrstna gradnja še vedno ni ustrezna za široke potrebe. Navsezadnje tudi skupna vrednost — okoli tri in pol milijona dinarjev — ni majhna reč. Zategadelj se delovni ljudje vse bolj navdušujejo za gradnjo lesenih montažnih hišic, kakršne izdeluje »Jelovica« v Skofji Loki.

Skofjeloške montažne hišice (oglejte si članek v »Delu«, dne 16. marca 1962, stran 3!) so primerne predvsem zavoljo zmerne cene, saj stanejo od 1.130.000 do 1.600.000 dinarjev, hitrega dobavnega roka (tri do štiri mesece) in nagle montaže — v štirih dneh! Teže je z njimi zaradi ustrezne lokacije, kajti mesta ne dovolje preveč rada, da nastajajo montažna naselja v preveliki bližini mestnih središč.

Toda te težave so malenkostne v primeri s koristjo, ki bi jo imeli, če bi se odločili za gradnjo naselja s tovrstnimi montažnimi hišicami. Ob manjši lastni udeležbi in enakem deležu podjetja, kakr-

šno je bilo posojilo zadružnikom, bi mogli zgraditi v dosti krajšem času dvakrat toliko stanovanjskih hišic kakor sedanji zadružniki ob Cesti na Dobravo. Potrebno bi bilo najti ustrezno lokacijo, nekaj prvotnih investicij za centralne komunikacije (kanalizaci-

ja, plin, vodovod), a potem bi mogli nemoteno graditi naše cinkarniško naselje, ki bi dalo zatočišče vsakemu delavcu, kdor resno misli na to, da bi imel nekoč svojo hišico.

H. S.

Komisije delavskega upravljanja

KOMISIJE DELAVSKEGA SVETA

PODJETJA

Gospodarsko-financijska komisija:

Cukrov ing. Jerislav — predsednik
Ovsejak Robert — tajnik, Kaurič Jože,
Persolja Vinko, Dimec Jožica.

Komisija za perspektivni razvoj in investicije:
Ločičnik Janko — predsednik, Mikuš ing. Vlado — tajnik, Klunger ing. Franjo, Horvat Bojan, Farčnik ing. Jožica, Semrov Anton, Slokan Rudi.

Komisija za osebne dohodke: Skale Viktor — predsednik, Haas Hinko — tajnik, Bajramović Enver, Erjavec Ferdo, Mozič, Komerički Stane, Jordan Stanko.

Komisija za HTV: Novak Jakob — predsednik, Malinovsky Rudi — tajnik, Jagodič Stane, Krkalo Ivan, Štifter Franc, Koprivnik Edo.

Kadrovska komisija: Vičič Ivan — predsednik, Brdrič Zdravko — tajnik, Pečar Beno, Vrhovec ing. Slavko, Lukaček Zlatko, Kranjc Rudi III.

Disciplinska komisija: Smonkar Ivan — predsednik, Bauman Mira — tajnik, Unetič Rok, Skalicki Jan, Rabuzin Branko, Pajk Ladislav, Hokman Stefan I.

Komisija za socialna vprašanja: Stajner Valter — predsednik, Svetličič Ivo — tajnik, Tovornik Franc, Jereb Slava, Bauman Mira, Hrušovar dr. Gabriel, Leskovec Stanko, Rupnik ing. Alojz.

Komisija za družbeni standard: Colja Nada — predsednik, Svetličič Ivo — tajnik, Vlahovič Mile, Pečar Beno, Stajner Valter.

Komisija za določitev delovnih mest za žene in invalide: Fegeš Ivan — predsednik, Kompan Ljubo — tajnik, Jošt Anica, Stojan ing. Zdenko, Deržek Avgust, Svetličič Ivo, Sopar dr. Slavko in Hrušovar dr. Gabriel.

Komisija za prošnje in pritožbe: Gaberšek Franc — predsednik, Stadler Janko — tajnik, Geržina Anton, Jurak Jože, Bajramović Enver.

KOMISIJE UPRAVNEGA ODBORA

PODJETJA

Stanovanjska komisija: Pajk Ladislav, predsednik — keramika, Persolja Vinko — valjarna, Veranič Ivan — pražarna, Leban Anton — topilnica, Šeško Vikiča — transportni oddelek, Kragolnik Martin — mizarska delavnica, Jesenovec Vinko — organska barvila, Smeh Franc — laboratorij, Supek Ivan — kadrovske komisije.

Referent za družbeni standard opravlja vsa administrativna dela komisije, četudi v komisijo ni izvoljen.

Strokovna tarfina komisija: Pozvek Drago, predsednik — tehnični sektor,

Vrhovec ing. Slavko — topilnica, Haas Hinko — uprava, Lajler Jože — organska barvila, Zele Pavel — kemični obrati, Tratnik Miro — Mozič, Gorenjak Ivan — planarna, Stadler Janko — uprava, Korošec Franc — priprava dela.

Komisija za racionalizacije: Stojan ing. Zdenko — kemični obrati, Deržek Avgust — keramika, Skok ing. Marija — organska barvila, Krušič Anton — investicije, Pipuš ing. Iskren — IMKA.

Komisija za odpis osnovnih sredstev in neuporabnega materiala: Raspotnik ing. Jakob, predsednik — tehnični sektor, Ločičnik Janko — priprava dela, Lužar Ivan — mehanizma delavnica, Jurhar Edo — gradbeni oddelek, Pozvek Drago — tehnični sektor.

Komisija za poslovni podjetja: Stegenšek ing. Klemen, Sagadin Karlo, Felčian Justin, Detičič ing. Jurij, Rojnik Aleksander, Raspotnik ing. Jakob, Zalar ing. Bogdan, Kapus ing. Franc, Stadler Janko.

KOMISIJE DELAVSKEGA SVETA EE

METALURGIJE

Gospodarsko-financijska komisija: Veranič Ivan, predsednik, Deržek Avgust, Veselko Stefan, Skrt Vili, Murovič Drago, Lončar Franjo.

Komisija za osebne dohodke: Valenčak Jože, predsednik, Fležar Nuša, Kutnjak Vinko, Kundlić Oto, Kolšek Fric.

Komisija za sprejem in odpust: Andrejaš Martin, predsednik, Pajk Ladislav, Zupanc Ivan, Bračina Ernest, Hohnjec Josip.

Disciplinska komisija: Smit Oskar, predsednik, Renčelj Matilda, Mraz Rudi, Jazbec Anton, Mlinar Ludvik.

Komisija za socialno zdravstvo in HTV: Počivalšek Ciril, predsednik, Kolšek Fric, Pečnik Maks, Jančič Jože, Snajder Jože.

KOMISIJA DELAVSKEGA SVETA EE

ANORGANSKE KEMIJE

Gospodarsko-financijska komisija: Črešnar Jernej, predsednik, Cukrov ing. Jerislav, Zele Pavel, Grizolič Ivan, Potončnik Alojz.

Komisija za osebne dohodke: Dečko Franc, predsednik, Geržina Anton, Hlebec Rudi, Veselak Ivan, Gregorič Ljudevit.

Komisija za sprejem in odpust: Kováč Franc, predsednik, Stojan ing. Zdenko, Poznič Franc, Bevk Karel, Gosnik Ludvik.

Disciplinska komisija: Zupanc Albin I., predsednik, Korošec Stanko, Verdnik Maks, Košir Slavko, Zuljevič Jože.

Komisija za socialno zdravstvo in HTV: Kovač Franc, predsednik, Fišer Ivan, Palatinuš Viktor, Mikek Anton, Mozič, Gregorič Ludvik.

KOMISIJE DELAVSKEGA SVETA EE

ORGANSKE KEMIJE

Gospodarsko-financijska komisija: Praznik ing. Kosenka, predsednik, Perko Ida, Skok — Cuk ing. Marija, Petek Miha, Kresnik Stefan.

Komisija za osebne dohodke: Mlakar Ivan, predsednik, Koštrun Miha, Lešek Karel, Planinšek Ivan, Čakš Miha.

Komisija za sprejem in odpust: Polenik Maks, predsednik, Koštomaj Mira, Falnoga Ivan, Suler Marija, Ašenberger Jože.

Disciplinska komisija: Rebav Janko, predsednik, Krušec Matilda, Planinšek Ivan, Čah Siro, Zager Vinko.

Komisija za socialno zdravstvo in HTV: (Se ni izvoljen.)

KOMISIJE DELAVSKEGA SVETA EE

SKUPNE DELAVNICE

Gospodarsko-financijska komisija: Arčan Anton, predsednik, Nedoh Rado, Šeško Vikiča, Koren Jože, TOB, Kisovec Riko.

Komisija za osebne dohodke: Vervega Slavko, predsednik, Javornik Tinka, Kukovič Martin, Komerički Stane, Velenšek Anton.

Komisija za sprejem in odpust: Kos Vili, predsednik, Spat Vili, Delnegro Boris, Pečnik Rafael, Pečar Beno.

Disciplinska komisija: Žnidar Rudi, predsednik, Radšček Stanka, Slatinšek Jože, Kragolnik Martin, Perkič Vinko.

Komisija za socialno zdravstvo in HTV: Tratnik Viktor, predsednik, Zagoričnik Ernest, Ledinski Milivoj, Jeram Stanko, Komerički Stane.

PISALI SO O NAS

»LITOSTROJ«, februar 1962, stran 3: Stane Ropotar, Cinkarna v Celju, umetniška risba (svinčnik).

CELJSKI TEDNIK, 23. II. 1962, stran 3: Zahtevna in odgovorna naloga. 16. III. 1962, stran 4: Ob grobu revolucionarke Ivanke Lipovšek, stran 12: Karnevalski konfeti.

LJUBLJANSKI DNEVNIK, 13. III. 1962, stran 9: Decentralizacija sindikata. Druga karnevalska prireditev uspela. Nič več škode. 16. III. 1962, stran 9: Za razvedrilo — delavsko rajanje.

VEČER, 20. I. 1962, str. 4: Pred pospešeno rekonstrukcijo Cinkarne.

karne. 3. II. 1962, stran 4: Cinkarna bo gradila kemične obrate. 14. III. 1962, stran 4: Letos za nad 6 milijard investicij. Izvoz celjske industrije. 15. III. 1962, stran 4: Samo šesturni delavnik. Trgovine naj bodo odprte za delavce. 17. III. 1962, stran 3: Strup nad našimi mesti. 22. III. 1962, stran 4: Dva tisoč novih stanovanj.

RTV LJUBLJANA: 3. I. 1962, televizijska reportaža: Ljudje na delovnih mestih. Pri pečeh v topilnici. 14. III. 1962: Slovenski obzorik — Reportaža o novi napravi za pridobivanje kontaktne žveplene kisline.

Kaj smo storili za pogorelce

V začetku leta je požar prizadel naše tovariše Ivana Gabrovca, Leopolda Pompeto in Alajza pogladiča. Upravni odbor je začel takoj reševati zadevo in pomagati ponesrečenecem. Najprej je razveljavil do tedanj sklep Komisije za dodeljevanje stanovanj in že razdeljena stanovanja ponudil na uporabo ponesrečenecem, dokler ne bo mogoče zadeve bolj ustrezno rešiti. Razen tega je podjetje nudilo pogorelcem nekaj opreme, ki jim je bila v veliko pomoč za prvi začetek.

Tudi kolektiv ni zaostal. Začela je velika zbiralna akcija

in vsega so člani kolektiva nabrali 208.602 dinarja. Komisija, ki je ocenila škodo, je ta denar razdelila sorazmerno v skladu z ocenjeno škodo. Tako so prizadeti tovariši dobili: Ivan Gabrovce 142.500 dinarjev, Alojz Pogladič 43.750 dinarjev, Leopold Pompe 12.352 dinarjev in Greta Ratej, ki je rešila dva otroka iz ognja, je dobila nagrado 10.000 dinarjev.

Pogorelecem je prispeval več raznovrstnih otroških oblačil tovariš Hilbert Kamilo. Ta oblačila je dodelila komisija tovarišu Gabrovcu.

Začetek rekonstrukcije

»Jaka, ruši barake!...«

Ne prodajajmo tjavdan

Strokovna komisija za odpis osnovnih sredstev ugotavlja, katera osnovna sredstva podjetje ne potrebuje več in zatem odobri delavski svet prodajo teh osnovnih sredstev. Toda prav lahko bi se zgodilo, da strokovna komisija predloži za prodajo takšno osnovno sredstvo, ki v določenem obratu zares ni več potrebno, a bi bilo morda koristno v kakšnem drugem obratu.

Zategadelj je potrebno, da osnovna sredstva, ki smo jih namenili za prodajo, pregledajo vsi glavni inženirji obratov in šele

potem, ko so vsi ti soglasni, da osnovnih sredstev res nikjer v našem podjetju ne moremo koristno uporabiti, naj strokovna komisija za odpis predlaga prodajo določenih osnovnih sredstev delavskemu svetu.

Na ta način se bomo izognili možnosti, da bi iz enega obrata prodajali sredstva, ki bi jih drugi obrat želel kupiti. Navsezadnje pa skrb za osnovna sredstva ni samo stvar inženirjev, temveč vseh nas in kdor je pripravljen, da nam je neko osnovno sredstvo, ki ga nameravamo prodati, še potreb-

no, je dolžan, da na to opozori merodajne organe upravljanja.

VEČJE NAGRADE ZA VAJENCE

Delavski svet podjetja je potrdil predlog za povečanje nagrad vajencem, tako da bodo odslej prejemali vajenci v I. letniku štiri, v II. pet in v III. letniku šest tisoč dinarjev mesečno. Povečane nagrade so tako skladne z Zveznimi predpisi in vajenci bodo dobili izplačano tudi razliko od 1. januarja letos dalje.

Slovo - samo začasno

Ing. Boris Makarovič je odšel v Hrastnik

Takoj v začetku me je prestregel z besedami: »Saj ne odhajam za vedno!« Res, tudi mi računamo, da ga bomo »posodili« Hrastniku samo za kakšni dve leti in da se bo potem spet vrnil med nas.

V Hrastniku je bilo njegovo prvo delovno mesto. Okupator ga je z družino izselil leta 1941 na področje takratne NDH. Kasneje se je zaposlil v cementarni v Beočinu, kjer je ostal vse do povratka v Slovenijo. Takrat je prišel v naše podjetje; bilo je to oktobra 1954. leta.

Zdaj je začasno odšel na novo delovno mesto v Kemično industrijo Hrastnik. Ne bil bi to ing. Makarovič, če se ne bi z vsem bistvom ogrel za svoje nove naloge.

»Moja glavna naloga, ki me čaka v Hrastniku,« je pripovedoval

ing. Makarovič še pred odhodom, »je dogovoritev rekonstrukcije in izgradnja naprave za predelavo klora in proizvodnjo tripolifosfata. Zatem bo treba organizirati proizvodnjo in usposobiti kadre.

V zvezi z novo napravo za elektrolitsko pridobivanje klora in natrijevega luga je še vrsta vprašanj, ki jih moramo rešiti. Ze zdaj, ko naprava še ne izkorišča vseh kapacitet, se kaže, da je trenutno proizvodnja klora prevelika za našo industrijo. Ta problem bi postal še večji, ko bo naprava začela izkoriščati do kraja vse svoje kapacitete. Natrijev lug je naši industriji že zdaj potreben in zanj ni strahu, da bi ga ne mogli uporabiti. Toda klor je kočljiva točka, kajti trenutno je za našo industrijo šele perspektivna surovina.

Odvlačnost klora bomo morali reševati kompleksno. Vsa slovenska kemična industrija bo morala skrbeti za izkoriščanje surovine, ki se zanj trenutno zanimajo Iplas, Velenje in Cinkarna. V načrtu je, da bi samo Cinkarna v prihodnje osvojila proizvodnjo, ki bi uporabljala okoli 1000 ton klora. Toda s splošnim razvojem organske kemične industrije v Sloveniji in Jugoslaviji sploh, bo vprašanje potrošnje klora v prihodnjih letih v glavnem rešeno.

Se bolj ustrezen način za izkoriščanje klora pa bi bil, če ga bomo začeli predelovati v druge visokovredne produkte. Klor je namreč precej neugodna surovina za prevoz in so zanj potrebne čisto posebne cisterne. V Hrastniku so že začeli graditi tudi oddelek tripolifosfatov, kjer bodo pridobivali surovino za sintetično pralna sredstva. Toda že v samem Hrastniku, vsekakor pa v njegovi najbližnji okolici, bomo morali poskrbeti za industrijo, ki bo predelovala klor. Trenutno pridobivajo v Hrastniku iz klora natrijev hipoklorit in sintetično solno kislino, ki jo izvažajo v Bolgarijo in na Madžarsko. Vse to so šele začetki, čaka nas še veliko dela.

Tovarišu Makaroviču želimo, da bi delo v Hrastniku kar najbolj napredovalo, da bi mogel čimprej izpolniti svojo nalogo in bi se potem spet vrnil med nas. Srečno!

Kako upravljajo drugod v TAM in Železarni Ravne

Naši upravni organi so odločili, da bi bilo zelo primerno, če bi predstavniki Cinkarne obiskali nekaj drugih podjetij in si ogledali, kako so si uredili delavsko upravljanje drugod. Tako so v marcu obiskali naši tovariši Alojz Potočnik, Franc Bricman in Drago Murovič Tovarno avtomobilov in motorjev v Mariboru in Železarno na Ravnah. V tem sestavku poročamo, kaj so videli naši predstavniki v podjetjih, ki so ju obiskali.

DELAJSKI SVETI BREZ UPRAVNIH ODBOROV

V TAM dela okrog 4500 ljudi in od teh je več kot 60% vključenih neposredno v upravljanje, tako da je izraz delavskega upravljanja pri njih res upravičen. V podjetju imajo devet večjih ekonomskih enot in vsaka od njih ima svoj svet. Delavske svete pa imajo samo enote, ki štejejo več kakor 170 delavcev, manjše enote imajo zbere delavcev ali zbere obračunskih enot.

V enotah nimajo upravnih odborov, ker sodijo, da ti samo podvoje delo upravnih organov. Pač pa imajo delavski sveti več komisij. Vsak delavski svet ima stanovaljsko komisijo, a disciplinsko komisijo ima samo centralni delavski svet. Sicer pa ima vsak delavski svet toliko komisij, kolikor sodi, da jih potrebuje za res uspešno delo.

ZBORI DELAVCEV

Enote, ki imajo manj kakor 170 ljudi, torej nimajo delavskega sveta, temveč zbor delavcev, ki v njem sodelujejo vsi člani enote. Zbor delavcev izvoli tričlansko predsedstvo, čigar mandatna doba je šest mesecev. Zbori delavcev so samostojne obračunske enote, sami določajo mesečne in letne proizvodne načrte, delijo osebne dohodke in razpolagajo z določenim odstotkom skladov.

S celotnim podjetjem upravlja centralni delavski svet in upravni odbor, ki tako hkrati vsklajata delo posameznih delavskih svetov in zborov delavcev.

TAJNIŠTVA ZA DELAVSKO UPRAVLJANJE

Zbori delavcev in delavski sveti v enotah imajo svoja tajništva, mimo tega pa vodi tehnični sekretar še centralno tajništvo za delavsko upravljanje. Posamezna tajništva vodijo administracijo ekonomskih enot ali zborov delavcev, centralno tajništvo pa vsklaja njihovo delo, zbira zapisnike s sej posameznih enot ali zborov in jim spet posreduje sklepe centralnega delavskega sveta ali upravnega odbora, in to zboru ali enoti, ki so ji ti sklepi namenjeni. To centralno tajništvo pripravlja tudi gradivo za seje delavskega sveta ali upravnega odbora podjetja, razmnožuje gradivo po potrebi in ga razdeljuje. Za kakovost sej v posameznih enotah odgovarjajo delavski sveti teh enot skupaj s šefi enot, ali zbori delavcev s svojimi predstavniki.

UDELEŽBA IN SKLEPČNOST

Kakor mnogokje, tako je tudi v TAM udeležba in sklepčnost vprašanje, ki se ostro zadirja v uspešnost delavskega upravljanja. Zbori delavcev in delavski sveti enot zasedajo pretežno v popoldanskem prostem času. Da je seja sklepčna, mora sodelovati vsaj polovica članov. Toda mnogo ljudi je iz okolice in se potem kaj neradi vozijo popoldne na sejo. Zategadelj so se v TAM odločili, da ne bodo sejali preveč pogosto in bodo zato raje dobro pripravili vsako sejo.

TUDI NA RAVNAH NIMAJO UPRAVNIH ODBOROV

V Železarni dela okoli 2500 ljudi, večinoma so domačini. Iz drugih republik je samo 8 do 10 ljudi. Pohvalijo se lahko z veliko stalnostjo delavcev. Železarna je razdeljena na več ekonomskih enot, ki imajo svoje delavske svete, a upravnih odborov tudi pri njih nimajo v enotah, ker sodijo, da bi to bilo samo dvojčenje dela. Poleg centralnega delavskega

sveta pa imajo seve tudi centralni upravni odbor.

Delavski sveti v ekonomskih enotah so precej samostojni in razpolagajo z določenim odstotkom skladov.

TRENTNO SE PERSONALNA SLUŽBA

Administracijo posameznih ekonomskih enot urejajo njihova tajništva delavskega upravljanja, a za centralno zbiranje zapisnikov, podatkov in podobnega iz posameznih ekonomskih enot, skrbi določena oseba v personalni službi. Vendar so že začeli razmišljati, da bi bilo treba ustanoviti posebno službo, ki bo urejala administracijo delavskega upravljanja.

Prav zdaj pa na Ravnah razmišljajo, kako bodo na letošnjih volitvah delavsko upravljanje še bolj razširili. Odločili so se namreč, da bodo izvolili delavske svete tudi v manjših enotah, ki jih doslej še niso imele.

Morda je precej zanimivega v tem poročilu tudi za nas. Vsekakor je resnica, da moramo tudi mi razmisliti, kako bomo razširili delavsko upravljanje. Hkrati pa vse bolj uvidevamo, da so pogovori in medsebojna izmenjava izkušenj zelo koristni, saj nam morejo v mnogem pokazati, kako je treba reševati določena vprašanja delavskega upravljanja.

D. M.

Proslavile so svoj dan

Na dan žena — 8. marca — so se skoro vse žene našega kolektiva (vseh je 219) zbrale v posebni sobi »Kladivarjeve« restavracije. Zbrane žene je pozdravila tovarišica Nada Colja, ki je v krajšem nagovoru poudarila vlogo žene v sodobni družbi. Po nagovoru so ženam recitirali učenci in učenke osnovne šole na Hudinji Anice Černejeve Pravljico o mami, Iva Minattija Balado in Ma-

Ob tej priložnosti so žene izvolile tudi nov odbor sekcije žena. Izvolili so tovarišice Hedo Brinar, Pepco Drolle, Štefko Mlakar, Mileno Ozebek, Vikico Seško, Štefko Vrhovšek in Marjeto Zele.

Članice aktivna žena so lani delale, kolikor so pač mogle. Predvsem so poskrbele za ustrezno in lepo prireditev Dedka Mraza in podelitev poklonov, a v precejšnjem številu so se udeležile tudi

Naše žene poslušajo nagovor tovarišice Nade Colja na svečanosti za letošnji 8. marec — Dan žena. (Foto: H. S.)

teja Bora Sanje. Recitatorjem se je pridružila še tovarišica Milena Ozebek, ki je recitirala Mateja Bora Slovo.

Po programu je bilo svečano kosilo, ki so nanj žene povabile tudi tovariša direktorja, ing. Draga Čeha, sekretarja tovarniškega komiteja ZKS, tovariša Janeza Jančigaja in predsednika tovarniške sindikalne podružnice, tovariša Franca Grabarja.

zdravstvenega predavanja tovarišice Bože Piano o kontracepciji. Tudi letos namerava aktiv delovati in verjetno bo ženam zdaj lažje, saj so izrazile veliko zadovoljstvo, ker je delavski svet podjetja odobril njihovo željo za skrajšani delovni čas. H. S.

Avgustu Ipšku v spomin

V ponedeljek, 12. februarja 1962, smo ob pol osmi uri nedolga zvedeli strašno novico o prometni nesreči v Drešnji vasi pri Celju. V tej nesreči je izgubil življenje naš tovariš Avgust Ipšek zobotehnik v obratni ambulanti. Mrtva je bila tudi njegova mati, a dr. Gabriel Hrušovar teže poškodovan.

Avgust Ipšek se je rodil 7. avgusta 1927 v Zagradu pri Celju. Bil je sin delavske družine in četudi je želel, ni mogel naravnost do svojega poklica, ker v tistem času ni bilo srednje zobotehniške šole. Izučil se je pri privatnem zobozdravniku, postal zobotehnik in leta 1948 opravil strokovni izpit.

Prva leta je delal na javni zobni polikliniki v Celju, nato v Vojniku, a zadnjih sedem let v naši obratni zobni ambulanti. Zaradi svoje skromnosti in pridnosti je bil vsepovsod priljubljen. Bil je vesten delavec, dobičina in vedno pripravljen, da pomaga vsakomur, ki ga je prosil kakšne pomoči. Dolgo vrsto let je sodeloval pri železničarski godbi »Prešeren« v Celju, v Cinkarni je deloval pri Ljudski tehniki in avto-moto krožku in bil je tudi član ribiškega društva.

Na zadnjo pot ga je spremi-

lo več tisoč ljudi. Na grob so mu položili številne vence, kar je dokaz, da ni bil samo zobotehnik, temveč tudi človek, predvsem človek, ki ga je imelo vse rado, ker je bilo nje-

* 7. VIII. 1927

Avgust Ipšek

† 12. II. 1962

govo srce plemenito in vrzel, ki je nastala z njegovim odhodom, ne bo tako kmalu izpopolnjena. Strokovni sodelavci, prijatelji, žena in hčerka ga bomo težko pogrešali, ker še danes, ko je minilo že nekaj časa, ne moremo verjeti, da ga ni več med nami. Njegovi družini izrekamo naše iskreno sožalje, njemu pa obljubljamo, da se ga bomo v naši ambulanti spominjali tako dolgo, dokler bomo njegovi sodelavci delali v njej.

Ob odprtem grobu so se od njega poslovili zobozdravstveni delavci iz Ljubljane in njegov dolgoletni sodelavec, tovariš Peter Kušar.

Odslej bolj točni predračuni

Investicijski plan za rekonstrukcijo pražarne in povečanje proizvodnje žveplene kisline je predvideval 858,698.000 dinarjev. Za uvozno opremo je bilo določeno 385,025.000 dinarjev, a za

gradbena dela in domačo opremo 473,673.000 dinarjev. Znesek za uvozno opremo se ni doslej sicer nič spremenil, pač pa so gradbena dela in domača oprema dražja in je že zdaj za oboje potrošeno

546,226.139 dinarjev, to je za 72,553.139 dinarjev več, kakor je predvideval investicijski plan. Toda za dokončanje vseh montažnih in gradbenih del potrebujemo še 69,000.000 dinarjev. Skupno smo tako prekoračili investicijski plan za 141,553.139 dinarjev.

Stroški za rekonstrukcijo so večji predvsem zategadelj, ker smo se naknadno odločili, da bomo pri objektu žveplene kisline zgradili črpalko za polnjenje rezervoarjev, napeljali bomo kislino iz kislino-odporne litine v dolžini 120 metrov z vsemi potrebnimi armaturami in črpalkami, zgradili prezračevalni vod med kislino in rezervoarji, nadalje smo predvideli še povezavo novih parnih kotlov pri pralnih pečeh s sedanjo parovodno mrežo, ki bi jo opremili z redukcijskimi in zapiralnimi pripravi. In končno nameravamo povezati še pralnice agregate z aglomeracijo in z mešalci v aglomeraciji.

Razen teh naknadnih dopolnil so povečali stroške rekonstrukcije tudi nedosledni načrti podjetja Dorr-Oliver iz Milana. Rekonstrukcija pražarne in povečanje proizvodnje žveplene kisline bo tako stala eno milijardo 251.139 dinarjev. Nepravilno je sicer, da smo morali naknadno odobriti investicijska sredstva, zato bodo morali biti v prihodnje elaborati in predračuni za novogradnje in rekonstrukcije bolj podrobni in točni, da ne bo treba nikoli več naknadno odobravati sredstva za izgradnjo. Toda četudi so se predvideni stroški za rekonstrukcijo pražarne in izgradnjo žveplene kisline povečali kar za 141 milijonov dinarjev, smo z novim objektom vendarle ogromno pridobili. Računati moramo, da bomo v prvi fazi proizvajali toliko žveplene kisline, da bo ob sedanjih cenah v kakšnih štirih letih pokrila stroške rekonstrukcije. Ko bo dograjena še druga faza, kar nam bo omogočilo še večjo proizvodnjo kontaktne žveplene kisline, bomo dohodke vsekakor še povečali. Razen tega bo v prihodnje odpadel še večmilijonski strošek, saj odslej ne bomo več plačevali občini odškodnine za škodo, ki so jo naši plini povzročali kmetijstvu v celjski okolici. H. S.

POUK IN RAZVEDRILO

O DELU IN NAČRTIH NAŠE LJUDSKE TEHNIKE

Napredek gospodarstva v industrijski proizvodnji in nove naloge terjajo izobraževanje delovnih ljudi. Avtomatizirana proizvodnja potrebuje strokovno usposobljene delavce, ki bodo zmožni obvladati pridobitve najnovejših tehnik. V zvezi s temi nalogami so tudi naloge Ljudske tehnike povsem v novi luči.

Osnovna naloga Ljudske tehnike je predvsem tehnično izobraževanje delavcev. To nalogo moramo vsklajevati s potrebami proizvodnje in z željami članov samih. Samo tako si zagotavljamo tesno sodelovanje z vsemi delavci, ki žele izpolniti svoje tehnično znanje in zadostiti svojemu konjčku. Vse amaterske dejavnosti so prav pomembne za rekreacijo in razvedrilo, poleg tega pa nudijo članu še izobrazbo, ki jo lahko koristno uporablja pri svojem vsakdanjem delu. Ljudska tehnika mora v svojem delu težiti in si prizadevati, da s svojo pestro dejavnostjo v svojih kroških vzbudi v članih kolektiva željo po delovanju vsaj na enem področju njene dejavnosti.

Dosedanje delo društva LT v podjetju nam kaže, da so cilji in perspektive pravilne. Stalen dotok članstva je zato najboljši porok. Od skromnih začetkov in malega števila članov je društvo naraslo v množično organizacijo, saj v svojem sestavu zajema kar eno tretjino vseh zaposlenih v podjetju. V svojih kroških: avtomotor, strojni, elektro, radio, foto in metalurški je društvo lani vključevalo 437 članov. Tudi sam sestav članstva kaže, da je delo v kroških dovolj pestro. Najbolj razširjeno in privlačno je za vse člane delo v avtomotor krošku. Z 206 člani je najbolj množičen krošek.

S porastom motorizacije se je zanimanje za ta krošek potrojilo. Želja velike večine delavcev, obvladati osnovno znanje upravljanja kakršnegakoli vozila, je zagotovila temu krošku stalen dotok članov in pohvalo prometnega odseka TNZ Celje. Uspeh dela je zelo zadovoljiv. Samo lani so v krošku usposobili 39 članov za šoferje amatere. Skupno pa se je v kratkem razdobju od 1956 do 1961 usposobilo 127 članov. Število bi se še povečalo, če ne bi bilo pred sprejemom voznških dovoljenj še obveznih izpitov. Ti izpiti so marsikateremu tečajniku prekrizali račune in na široko sejali slabo voljo. Toda statistika nesreč na naših cestah kaže, da je pravilno, če strogo ocenjujemo potrebno znanje, preden izročimo voznško dovoljenje. Z organizacijo ocenjevalnih voženj smo delokrog kroška še povečali. Organizirana ocenjevalna gorska vožnja, na relaciji Celje-Ljubljana-Jesenice-Vršič-Bovec—plato Mangarta-Kobarid—Škofja Loka Celje, je poleg dokazov, da so v našem krošku usposobljeni šoferji amatere, sposobni sodelovati na najtežjih odsekih prometa, udeležence seznanila z enim najlepših predelov Slovenije.

Gorski prelaz Vršič je nudil udeležencem vsestransko seznanjanje s težavami, ki jih lahko doživi voznik avtomobila na cestah, še posebno na cestah gorskega značaja. Vse te težave pa niso mogle uničiti vedrega razpoloženja. K temu prazničnemu razpoloženju je v veliki meri pomagalo prečudovito okolje doline Trente in njenih mejnikov, naših gora. Vožnja se je razen dveh spodrsrlajev, zaključila s splošnim zadovoljstvom vseh sodelujočih. Ker smo uvideli, kako koristne so take ocenjevalne vožnje za vse šoferje amatere, smo osvojili predlog vodje avtomoto kroška, ki ga je odobril UO, da bomo tudi letos organizirali podobne vožnje. Že danes opozarjamo vse lastnike vozil in jih vabimo, da se jih udeleže.

Za delo v drugih kroških zanimanje med članstvom ni bilo tako veliko. Kljub temu so našli člani dovolj možnosti za svoje uveljavljanje in zadovoljenje svojega konjčka. Poleg avtomoto kroška je tudi foto krošek priteg-

nil večje število članov. Ti člani so z željo, da izpopolne ali pridobijo osnovno znanje o fotografiji, kaj pridno zahajali v društveno temnico. Temnica, ki je bila zaradi preselitve in adaptacij v novih prostorih usposobljena šele v zelo poznem pomladanskem času, je našla vnete obiskovalce, saj so v njej delali vsega 980 ur. Danes je temnica naša najbolj dragocena pridobitev na polju črno-bele umetnosti. Iz skromnih začetkov in primitivnega dela pri razvijanju in kopiranju čudežnega celuloidnega traku, lahko člani v novih pogojih in prostorih dokazujejo svoje sposobnosti. Ni samo naključje, da naši foto amaterji razstavljajo na mednarodnih razstavah in da se je krog ljubiteljev črno-bele umetnosti povečal že na 54 članov. Vsem je društvo nudilo obilo materialne in tehnične pomoči za njihovo izpopolnjevanje. Zato lahko upamo, da bodo člani foto sekcije tudi v prihodnje marljivo delali in širili črno-belo umetnost.

Radioamaterski in metalurški krošek se nista razvijala v tako širino, kot je odbor želel. Radio krošek ni zmožal uresničiti želja in nalog. Od sestavljanja navadnih radio sprejemnikov bi morali člani kroška vse bolj težiti in misliti na izdelavo zahtevnejših aparatov. Planirana sestava sprejemno-predajnega aparata je ostala le v načrtu. Razlogov za nedejavnost kroška ne smemo pripisovati nedejavnosti članov, temveč v največji meri pomanjkanju potrebnega materiala. Vsi

člani so z vneto iskali potreben material, se povezovali z radio klubi, JLA in republiškimi forumi, vendar je bil njihov trud zaman. Novi odbor se je odločil, da bo tudi temu krošku zagotovil potreben material in možnost nadaljnega usposabljanja pri proučevanju in izdelavi zahtevnejših aparatov, po možnosti tudi sprejemno-predajnega aparata. Še posebno skrb bomo posvetili poučevanju in obnavljanju znanja v telegrafiji, kar je letošnja osnovna naloga radio kroška.

Dejavnost metalurškega kroška bomo v novih pogojih močno razširili. Dosedanje programe bomo prilagodili potrebam članov društva in kolektiva. Skupno z društvom DIT že iščemo možnosti sodelovanja. Iz rezultatov teh dogovorov bo pač najbolj viden tudi uspeh naše metalurške sekcije. V to sekcijo, ki naj bi zajela najširši krog članov kolektiva in ki bi morala zajeti vso dejavnost podjetja, tako metalurško, kakor tudi kemično stroko, bo novi odbor posvetil vso pozornost in lahko pričakujemo, da bo tudi delo te sekcije pokazalo, kako uspešno more biti sodelovanje.

Ko opisujemo delo naših kroškov, ne smemo pozabiti najbolj delavnih. Strojni in elektro krošek sta s svojim delom zagotavljala društvu potrebna finančna sredstva, samim članom pa nudila možnost, da se nauče mnogih tehničnih prijemov, ki jih v vsakdanjem delu potrebujejo.

Ta članek, ki smo v njem opisali dosedanje delo in nekaj bližnjih načrtov, je samo začetek. Odslej bomo redno obveščali člane delovnega kolektiva o našem delu in jim tako omogočili, da se nam pridružijo, če jih bo naša dejavnost zamikala.

ŠAH Sindikalno prvenstvo LRS v Piranu

V dneh od 25. do 29. junija je bil v Piranu finale sindikalnega moštvenega prvenstva LRS za leto 1961. Na tem tekmovanju je nastopilo tudi naše moštvo in med desetimi udeleženi ekipami zasledilo peto mesto. Z ozirom, da smo nastopili v oslabiljeni postavi brez ing. Pipuša, je peto mesto še uspeh za našo ekipo.

Kot je razvidno iz tabele individualnih uspehov, je bil najbolj uspešen igralec v moštvu Dečko, ki je od petih možnih točk osvojil 4 in pol. Slabo sta igrala Šnajder in ing. Stegenšek. Počivalšek,

ki je prvič nastopil na tako močnem tekmovanju je s 50 odstotnim uspehom opravičil pravilnost kot prva rezerva. Dobro sta igrala ing. Klinger in ing. Vrhovec, slednji ni uspel ponoviti svojega uspeha s festivala v Portorožu.

Za majhno presenečenje je preskrbela ekipa novinarjev, ki je osvojila prvo mesto. Prvih pet moštvev je dobilo nagrade, zmagovalna ekipa pa prehodni pokal, darilo Republiškega sveta sindikatov Slovenije.

Podrobni izidi tekmovanja so razvidni iz priložene tabele:

MOŠTVA	USPEH PO KOLIH					STANJE PO KOLIH					%	MESTO
	I.	II.	III.	IV.	V.	I.	II.	III.	IV.	V.		
1. NOVINARJI L7UBLJANA	2/6	5/3	8/4	10/3	9/3	6	9 1/2	13 1/2	16 1/2	20	66 6	1.
2. HIDROMONTAŽA MARIBOR	1/6	6/3	3/3	9/2	5/1	0	3 1/2	6 1/2	8 1/2	10	33 3	10.
3. ŽELEZARNA ŠTORE	4/4	10/2	2/3	6/1	7/4	4	2 1/2	5 1/2	7	11	36 6	8-9.
4. METALNA MARIBOR	3/6	8/2	9/3	7/1	6/4	5	7	10	12 1/2	14 1/2	55 0	4.
5. PTT L7UBLJANA	6/6	1 1/2	10/3	8/2	2 1/4	6	8 1/2	11 1/2	14	18 1/2	61 6	3.
6. INGRAD CELJE	5/6	3 1/2	7/2	3 1/4	4/2	0	2 1/2	4 1/2	9	11	36 6	8-9.
7. OLO L7UBLJANA	8/1	9 1/2	6/4	4 1/2	3/2	1	2 1/2	6 1/2	10	12	40 0	7.
8. ŽELEZARNA JESENICE	7/6	4/4	1/2	5 1/2	10/6	5	9	11	14 1/2	19 1/2	65 0	2.
9. CINKARNA CELJE	10/2	7 1/2	4/3	3/4	1 1/2	2	6 1/2	9 1/2	13 1/2	16	53 3	5.
10. LITOSTROJ L7UBLJANA	9/4	3 1/2	5/3	4/3	8/1	4	8 1/2	11 1/2	14 1/2	18 1/2	51 6	6.

USPEH IGRALCEV	10	7	4	2	1	Točke	%
1. ING. VRHOVEC SLAVKO	1	1	1/2	0	1/2	3	60 0
2. ŠNAJDER JOŽE	0	0	1/2	1	0	1 1/2	30 0
3. ING. STEGENŠEK KLEMEN	0	1/2	0	0	1/2	1	20 0
4. POČIVALŠEK CIRIL	0	1	0	1	1/2	2 1/2	50 0
5. ING. KLINGER FRANJO	0	1	1	1	1/2	3 1/2	70 0
6. DEČKO FRANC	1	1	1	1	1/2	4 1/2	90 0

Občni zbor planinske sekcije Cinkarne

Dne 26. marca je bil občni zbor Planinske sekcije. Navzoč je bil tudi tajnik Sindikalne podružnice.

Planinci so lani organizirali več izletov in sicer: na Koroško, Raduho, Vršič, Julijce, v Savinjske Alpe in dva izleta v Logarsko dolino. Manjša skupina je prehodila tudi pot preko Mozirskih planin, Slemen do Soštanja. Mladinska ekipa se je udeležila zaključnega pohoda po poti slavne XIV. divizije ter jih je po zaključku sprejel narodni heroj tovariš Ivan Kovačič-Efenka.

Kljub temu, da vsi planirani izleti niso bili izvedeni, smo s svojo bilanco zadovoljni, saj se krog obiskovalcev planin stalno veča (okrog 158), kar je znak, da smo v naš kolektiv le vnesli nekaj planinskega duha. Glavni razlog, da nismo uspeli realizirati vseh planiranih izletov, je verjetno prezaposlenost planincev, preve-

lika kapaciteta našega avtobusa in terminsko zgoščen program izletov.

Glavni problemi, ki jih bo moral rešiti nov odbor so:

1. proučiti razloge, zakaj je udeležba izletov tako slaba, in to predvsem delavcev z najtežjih delovnih mest,
2. agitacija za slovensko transverzalo,
3. uvedba zimskih izletov in
4. pobiranje članarine in ugotovitev točnega števila članstva PDS.

Eden izmed glavnih sklepov občnega zbora je, da bo Planinska sekcija prevzela organiziranje nedeljskih izletov v bližnjo okolico, Sindikalna podružnica pa bo odstopila sredstva, ki so predvidena za rekreacijo delavcev oziroma za družinske izlete. V listu bomo pravočasno objavili datume vseh prihodnjih izletov. V. T.

Zakaj ne bi cepili proti gripi?

LETOŠNJA EPIDEMIJA GRIPE — NJEN OBSEG IN VPLIV NA BOLNIŠKI STALEŽ V CINKARNI — BOLNIŠNICA, EMAJLIRNA IN METKA SO SE KOLEKTIVNO CEPILI PROTI GRIPI

Vsi vemo, da je februarja zajel Jugoslavijo val gripe, ki je imel svoj začetek v Makedoniji in se je nekako v dveh tednih razširil čez Srbijo, Vojvodino in Hrvatsko v Slovenijo. Zadnje dni februarja so se začeli javljati prvi znaki tega obolenja tudi pri cinkarnarjih, od 1. marca dalje pa smo v Obratni ambulanti že morali registrirati to obolenje kot epidemio.

Znaki tega neljubega množičnega obolenja se kažejo predvsem v začetni zbitosti, mrzlici, nahu, glavobolu, v izgubi apetita, ponekod z bolečinami v želodcu in bruhanjem ali celo z driskami. Skoraj vedno se vrte prve tri dni vročina okrog 39 stopinj C, nekaj časa niha, potem začne ob znojenju padati. Kašelj je skoraj vedno spremljevalec tega obolenja. Ko po nekaj dneh zdravljenja vročina običajno pade, ostanejo še kakšen teden kašelj, metek in glavobol; kot komplikacija smo v naši ambulanti zapazili doslej nekaj pljučnic, vnetij obnosnih votlin in srednjega ušesa. Na splošno pa lahko ugotovimo, da traja obolenje povprečno 5—8 dni.

Podatki za prvih 20 dni v mesecu marcu nam kažejo, da je bilo v naši ambulanti sprejetih v bolniški stalež 123 zaposlenih, 66 pa jih je iskalo samo sredstva proti prehladu — bodisi da so stalež odklonili (!), ali pa obolenje še ni bilo tako hudo, da bi bil potreben bolniški stalež. Mnogim od zadnje skupine se je stanje izrazilo poslabšalo in je bilo potrebno ležanje.

Računica pokaže, da je stalež 123 zaposlenih doslej terjal okoli 1000 izgubljenih delovnih dni; preračunamo v dinarje, daje precejšen iznos, ki ga moramo pisati v čisto izgubo. Razen tega ne more nihče reči v naprej, kdaj se bo epidemija gripe stisla kajti pri istem človeku se lahko več-

krat zaporedoma ponovi, sedanje vremenske razmere pa so za gripo kar idealne.

Ob letošnji gripi so prvič pristopili k zaščitnemu cepljenju proti gripi. Cepljenje so izvedli v nekaterih podjetjih in zdravstvenih ustanovah; uspehi še niso znani, smatram pa, da bi morali upravni organi podjetij vzeti resneje zaščitno cepljenje, omogočiti nabavo cepiva in si s tem zagotoviti vsaj 10 krat manjšo izgubo v denarju kot znašajo stroški cepiva in cepljenja.

Dr. Slavko Šopar

PSIHOLOG SVETUJE

VPRAŠANJE:

Kljub temu, da opravljam popolnoma enako delo kakor moji tovariši, sem vendar neprimerno bolj utrujen kot oni. Zakaj?

ODGOVOR:

Vzrok utrujenosti je lahko v slabši fizični pripravljenosti, lahko pa je utrujenost pogojena tudi z nezadovoljstvom pri delu. Ne poznam razlogov, ki bi lahko vplivali pri vas. Možno je, da so vaše sposobnosti za delo, ki ga opravljate, boljše ali slabše kot jih delo samo zahteva. Če so boljše, potem vas delo ne zaseda dovolj in ob delu ne čutite zadovoljstva, če pa so slabše, vas delo preveč izčrpa duševno in telesno. Lahko je razlog tudi v tem, da so med vašimi delovnimi tovariši ali odnos predpostavljenega do vas, neugodni. Posledica je odpor do dela, ki ga opravljate in preutrujenost. Za točen odgovor pa bi bilo najbolje, da se sami oglašite pri meni.

Zmagovalna ekipa Novinarjev in moštvo Cinkarne v Piranu. (Foto: ing. Franjo Klinger)

KADROVSKE VESTI

PREGLED ZA LETO 1961:

Prišli: moški 323, ženske 55 skupaj 378.

Odšli: moški 271, ženske 7 skupaj 278.

ODSLI V POKOJ:

KEBLIČ (Anton) Anton, MLJAC (Luka) Adolf, METLICAR (Martin) Ivan, POHAJAC (Ivan) Anton, SLANA (Ferdo) Ferdo, ZERJAV (Ivan) Ernest, SARLAH (Janez) Franc, ZAVSEK (Mihail) Mihail, GROBELNIK (Jakob) Valentin, HRASTNIK (Franc) Franc, KODRIN (Andrej) Anton, KLOSTERNIK (Ivan) Alojz, MIHELIN (Franc) Ana, KACICNIK (Jurij) Avgust, FILIPIC (Jože) Franc, KACIC (Adam) Franjo, MOTOH (Franc) Jurij, FIDLER (Jože) Jože, JANEŽIČ (Filip) Stefan, LEŠKOVSEK (Martin) Franc, ZUPANC (Uršula) Ivan III. PREKORSEK (Jože) Ferdinand, PIJAVEC (Anton) Anton, REČNIK (Ivan) Franc, GAJSTER (Franc) Anton, TKAVC (Karl) Franc, BRATINA (Franc) Franc, BORSTNER (Jože) Ladislav, MIRNIK (Jože) Franc, NEMEC (Janez) Katarina, VETRIH (Martin) Jurij, KOCIPER (Ivan) Martin, KRIZNIK (Marjeta) Jurij, LESEK (Alojzija) Simon, LESJAK (Jože) Jože, VANUSEK (Jože) Friderik, FLIS (Matija) Viktor, KRESNIK (Anton) Ferdinand, KRAMAR (Jože) Avgust.

UMRLI: HLADNIK (Jože) Jože, JANCIC (Gašper) Karl, ZUPANC (Martin) Jože I.

PRVO TROMESEČJE 1962

Od 1. 1. do 31. 3. 1962

PRISILI: PLINARNA: Jošt Alojz, Kugler Alojz, Škorjanc Ladislav, Ljalek Ladislav, Jelen Stanko, Pobjrič Najil. PRAZANA: Grčić Hazim, Mršić Safet, Obrez Jože, Tkavec Silvester, Korošec Pavel, Dobroš Milenko, Latinović Nikola, Lukač Ivan, Ninič Dušan.

KEMICNI OBRAT: Česi Zvonko, Fišak Mijo, Ismailij Raif, Katalinič Peter, Klajnshek Albin, Kopše Franc, Marinović Ljubomir, Majcen Franc, Romarič Milan, Tomplak Friderik, Grebovšek Milan, Golež Karl, Kukina Albin, Mestinsk Martin, Sekulič Radovan, Sterbal Ivan, Makek Stanko, Podrepšek Anton, Rašić Ivan.

SKLADIŠČA: Gobec Ferdinand, Perperko Franc, Romih Mihail, Sluga Mirko, Vozlić Alojz.

KERAMIKA: Cater Karl. VALJARNA: Jašovec Franc, Imenšek Alojz, Lipovšek Kazimir, Obrez Franc, Virant Alojz.

STAVNI ODDELEK: Marič Anton, Podgajski Ivan, Pisanec Rudolf, Radič Adolf, Strašek Franc.

TRANSPORT: Cernejšek Anton, Pogladil Emil, Rakun Cveto, Rakun Milan, Teržan Franc, Turnšek Branko, Završnik Franc, Kolar Anton, Malej Martin, Oblak Rudolf, Rezman Ivan, Stojanovič Savo.

TOPILO: Hamulič Jusuf, Kranjčec Ivan, Leljak Leno, Mulej Franc, Novak Stanko, Petek Franc, Selic Milan, Sekulič Mitja, Seško Milan, Tišljar Branko, Tomplak Ivan, Gajšek Anton, Gražl Stanislav, Kukec Stefan, Vračun Karol, Bevc Henrik, Cerovšek Mirko, Ivezjič Franjo, Jug Avgust, Kos Alojz, Pahole Stanislav.

POMOŽNI ODDELEK: Smole Terezija, Sarlah Ljudmila.

MEHANICA DELAVNICA: Cimerman Marjan, Henčič Zoran, Kreže Marija, Malgaj Martin, Ovtar Martin, Potočnik Stanislav, Podhraski Angela, Pompe Anica, Pisanec Stanko, Romih Ivan, Bombač Alojz, Lampret Silvo-Zdravko, Mesarec Franc, Snovršnik Anton, Založnik Ivan.

STROJNA ENERGETIKA: Naglič Avgust.

SUPERFOSFAT: Bučar Albin, Karalič Pantelija, Kavčič Milan, Kotnik Jožef, Lednik Alojz, Repin Marjan.

LABORATORIJ: Vrečko Ivanka.

ELEKTRODELAVNICA: Košič Maks, Kovač Jože, Kovačič Janko.

TOB: Breclj Franc, Debelak Anton.

KI MOZIRJE: Stahne Stanislav.

USLUZBENCI: Murovič Drago v stalež uslužbenec, Punčuh Jože v obrat Mozirje, Dočman Doroteja komercialni sektor, Mitrovič Kristina kadrovskega sektor, Prelec Zlata finančni sektor, Snoj Karl komercialni sektor, Savodnik Herbert kadrovskega sektor, ing. Siftar Marija TOB-laboratorij, ing. Šiblj Rudolf TOB, Čeh Karl IMKA, Dobrotinšek Aleksander IMKA, Kreuch Anica finančni sektor, Mauch Valerija komercialni sektor, Wiegeler Hilda komercialni sektor, Vujaklija Milanka kemični obrat, Vujaklija Milenko kemični obrat.

ODSLI:

PLINARNA:

1. Ismailij Raif, razdel delovno razmerje

2. Svenšek Konrad, sporazumno

3. Jošt Alojz, razdel delovno razmerje

4. Ljalek Zeno, sporazumno

PRAZARNA:

1. Bevc Stanislav, sporazumno

2. Murovič Drago, v stalež uslužbenec

3. Gajšek Anton, sporazumno

4. Mršić Safet, razdel delovno razmerje

5. Sarlah Martin, samovoljno

6. Gorican Milan, samovoljno

7. Miketin Anton, sporazumno

8. Mlinar Ivan, v JLA

9. Tkavec Silvester, sporazumno

KEMICNI OBRATI:

1. Forstner Avgust, razdel delovno razmerje

2. Kavčič Pavel, razdel delovno razmerje

3. Kveder Anton, samovoljno

4. Katalinič Petar, razdel delovno razmerje

5. Marinović Ljubomir, samovoljno

6. Malgaj Martin, dol. delovni čas

7. Tomplak Friderik, razdel delovno razmerje

8. Franjič Stjepan, sporazumno

9. Slamnec Emil, v JLA

SKLADIŠČA:

1. Pudič Ibro, samovoljno

2. Karalič Pantelija, sporazumno

3. Romarič Milan, v JLA

4. Vozlić Alojz, razdel delovno razmerje

VALJARNA:

1. Kovačič Peter, samovoljno

2. Josipović Dragoljub, v JLA

3. Kotnik Viljem, sporazumno

4. Salobir Marija, odpoved podjetja

5. Veber Ivan, sporazumno

6. Vitanc Alojz, invalidska pokojnina

GRADBENI ODDELEK:

1. Gajšek Ivan, invalidska pokojnina

2. Škorjanc Stanislav, razdel delovno razmerje

3. Strašek Franc, razdel delovno razmerje

4. Verik Stanislav, v JLA

TRANSPORT:

1. Krašovec Jože, sporazumno

2. Zupanc Stanislav, samovoljno

3. Drakšič Vlado, v JLA

4. Pogladil Emil, samovoljno

5. Rakuh Cveto, v JLA

6. Stajanc Andrija, sporazumno

7. Saranin Ljutvo, sporazumno

TOPILO:

1. Kotar Franc, samovoljno

2. Ledinek Franc, invalidska pokojnina

3. Mulej Franc, razdel delovno razmerje

4. Flis Franc, starostna pokojnina

5. Horvat Franjo, sporazumno

6. Hamulič Jusuf, samovoljno

7. Krnjovšek Ivan, sporazumno

9. Cerovšek Miro, razdel delovno razmerje

10. Habjan Slavko, disciplinski odpust

11. Mlinarič Mihail, sporazumno

12. Pobjrič Najil, v JLA

POMOŽNI ODDELEK:

1. Pilpacher Ottilija, umrla

2. Lazički Ljudmila, sporazumno

3. Planko Ciril, invalidska pokojnina

MEHANICA DELAVNICA:

1. Djakovič Mirko, sporazumno

2. Hajsinger Stanko, sporazumno

3. Koštomaj Jakob, sporazumno

4. Pešak Avgust, sporazumno

5. Potočnik Stanislav, razdel delovno razmerje

6. Česnik Ivan, v JLA

7. Goršek Stanko, v JLA

8. Klasič Stjepan, v JLA

9. Romih Anton, sporazumno

STROJNA ENERGETIKA:

1. Dobrotinšek Branko, samovoljno

CINKOVO BELILO:

1. Pilih Stanislav, disciplinski odpust

SUPERFOSFAT:

1. Maček Stanislav, sporazumno

2. Repin Marjan, razdel delovno razmerje

3. Bučar Albin, sporazumno

TOB:

1. Holcinger Friderik, sporazumno

USLUZBENCI:

1. ing. Vastl Hugo, samovoljno

2. Furlan Zdenko, odpoved podjetja

3. ing. Marjanovič Boško, sporazumno

POROCILI SO SE:

Belošević Stepan (pražarna); Brečko Franc (keramika); Drobnač Franc (skladništvo kem. obratov); Gajšek Anton (topilnica); Hribnik Franc (pražarna); Kovačič Alojz (topilnica); Kočevar Ivan (valjarna); Krkal Ivan (valjarna); Klinčar Ivan (plinarna); Podgajski Josip (gradbeni oddelek); Pavlovič Peter (topilnica); Pušnik Ivan (pražarna); Radulj Dragoljub (topilnica); Skale Konrad (gradbeni oddelek); Steble Anton (valjarna); Stojanc Andrija (plinarna); Šrbotnjak Ivan (superfosfat); Suler Ivan (topilnica); Skrinjar Terezija (pomožni oddelek); Tomažič Anton (gradbeni oddelek); Vrhovšek Anton (stavbni oddelek); Vedlin Ludvik (valjarna); Vrhovski Branko (tehtalec); Colja Nada (komercialni sektor); Stopar Jožica (finančni sektor).

Kaj bo z nogometom v Cinkarni

Kakor skoraj vsa podjetja, tako smo imeli tudi mi v Cinkarni svoje sindikalno nogometno moštvo. Ta nogometna sekcija je že nekoč po petletnem premoru znova zaživela, a samo za kratek čas. Danes pri nas nimamo nogometnega moštva, četudi imamo vse možnosti, da bi mogli uspevati v nogometu.

Ce se spomnimo nekaj let nazaj, ugotovimo, da je imela svojčas Cinkarna močno sindikalno moštvo, ki se je uveljavilo v celjskem bazenu in tudi izven njega. Na metalurških igrah Jugoslavije je nogometno moštvo doseglo vidne uspehe, ki smo nanje še danes ponosni. Vendar od spominov in ponosa ne moremo živeti. Danes nimamo ničesar.

Res je, da je pred časom nogomet kazal znake prebujanja. Sindikalna in mladinska organizacija sta nabavili potrebne rekvizite in tako omogočili mladim in starim izzivljanje na zelenem polju. Uspehi so bili kmalu vidni. Nogometiški so sodelovali na raznih tur-

Naši planinci v Kamniških planinah

Bilo je lepo sončno popoldne in planinci Cinkarne so se odpravili v Kamniške planine. Vožnja je bila lepa, samo trde klopi so dokazovale, da na cesti iz Kamnika do Bistrice ne manjka lukenj. Iz Bistrice sta odšli dve skupini, ena na Kokrško, druga pa na Kamniško sedlo. V prvi skupini so bili izkušeni planinci, medtem ko so bili v drugi takšni, ki so prvič videli in prijeli za jekleno vrv in klin.

Vedro razpoloženi so Majda, Marica, Anica, Edita in Enči krenili navkreber. Po enourni hoji je bilo slišati sopihanje in obrazi so jim lepo pordeli. Dekleta so bila vedno bolj tiha, če je že katera kaj vprašala, je bilo: »Kdaj bomo na sedlu?«

Po triurni hoji so prišli na Kamniško sedlo, posedli po klopeh in »lovili sapo«. Tu so tudi prenočili.

Zbudilo jih je meketanje ovac. Lepo, vendar nekoliko hladno jutro in sveža voda sta jih osve-

Skupina na Ojstrici. Dekleta je vodil po planinskih poteh planinec Enči (Foto: Majda Marcen)

Ojstrici pa se je vendarle vsem prilagel.

Pot do Korošice je bila videti zdaj še samo sprehod. Toda izkazalo se je, da nekateri bolj hodijo navzgor kot navzdol. Tik pred Korošico je Marici zmanjkalo tal in že je začutila trdnost skal. Toda »doktor« je imel s seboj zavoje in obliže. Krvavi komolec je bil takoj zakrpan. Bilo ni nič hudega. Malo kože je ostalo na skali, na Maričini roki pa bel zavoj. Na Korošici je skupina prenočila.

E. B.

STRELSTVO

OBČNI ZBOR STRELSKE DRUŽINE CINKARNE

Zadnje dni decembra lani je strelska družina Cinkarne že enajstič zborovala. Občni zbor je bil organizacijsko dobro pripravljen. Že iz poročila predsednika smo videli, da je lani družina zadovoljivo delala, kljub raznim težavam, ki se je z njimi srečala med letom. Predsednik strelske družine, tovariš Pečnik, je zelo kritično ocenil lansko delo in navedel glavne vzroke za neuspeh.

Vzroki so predvsem v tem, da družina nima značnega kakor tudi ne malokalibrskega strelišča. Zategadelj zdaj ne dosegamo takšnih rezultatov, kakršnih smo bili vajeni strelci Cinkarne nekoč. Kljub kritiki moramo priznati, da smo dosegli še kar lepe rezultate. Strelci Cinkarne so sodelovali na več kot 20 tekmovanjih, od teh na 12 v počastitev 20-letnice vstaje.

Na koncu je občni zbor sklenil med drugim tudi to, da moramo letos vključiti čim več mladine in žena v ta tradicionalni šport. Na obnem zboru so izvolili tudi nov upravni odbor, ki šteje 11 članov in 3 članski nadzorni odbor. Za novega predsednika so izbrali Oskarja Šmita, dolgoletnega člana v strelskih organizacijah.

VSE SILE ZA OKREPITEV STRELSKEGA ŠPORTA

Novi odbor je začel delati takoj po obnem zboru. Po enem mesecu so se že pokazali prvi rezultati. S sistematičnimi in rednimi treninji dosegajo strelci vedno boljše rezultate. Vendar težave s streliščem še zdaleč niso minile. S treninji in tekmovanji v sindikalni dvorani so pravi problemi, ker je dvorana večinoma zasedena. Ker ni primerne prostora za vaje, tudi zanimanje za strelstvo ni nič večje.

samo po sebi. Prepričani smo, da je v Cinkarni mnogo delavcev, ki bi si po težkem delu zaželeli urico ali dve prijetnega razvedrila pod vedrim nebom. Razmislimo in odločimo se — pomlad je tu!

Tudi tretji dan je bilo lepo vreme. Skupina se je preko Skarij in Klemenškove planine spustila v Logarsko dolino. Spotoma so se ustavili v bivaku pod Ojstrico.

Kosilo v Logarski dolini je vsem teknilo. Obrazi so postali še bolj veseli, usta zgovornejša in strah pozabljen. Ostala je pa želja, da bi še večkrat šli na izlet v gore, ker vse to, kar so videli in doživeli, bo vsem ostalo v lepem spominu.

E. B.

LIGA TEKMOVANJA

Okrajni strelski odbor Celje je organiziral tekmovanje v zelo širokem merilu. Lige tekmovanja se udeležujejo vse strelske družine iz celjskega okraja. Vse družine so razdeljene na 9 skupin, v vsaki skupini pa tekmuje 10 družin.

Zdaj je zaključeno 8. kolo. Strelska družina Cinkarne vodi v svoji skupini s precejšnjo prednostjo in je na 5. mestu v celjskem okraju. Po zaključku zadnjega kola bodo objavljeni končni rezultati. Vsi prvaki skupin bodo v okrajnem merilu tekmovali z malokalibrsko puško. Najboljši posamezniki med 10 tekmovalci, ki tekmujejo za ligo tekmovanja in zastopajo SD Cinkarne, so Počivalšek Ciril, Kukovič Martin, Brečko Boris, Šmit Oskar in Andrejaš Martin.

Navedeni tovariši so že dolga leta najboljši. Želimo pa, da bi se v ospredju pojavili doslej neznani in predvsem mladi strelci, ker njihova je prihodnost.

M. P.

SAMO ŠE LETOS

Občinska ljudska odbora Celje in Šentjur vztrajata, da deluje tudi letos komisija za ocenjevanje škoda, ki jo povzročajo naši plini kmetijstvu v celjski okolici. Četudi smo pri nas CO₂ zajeli in bo verjetno še prva analiza ozračja, dokazala, da tega plina ni več v zraku, trde kmetijski strokovnjaki, da ostaja še vedno škoda, ki smo jo zakrivali v preteklih letih zaradi okisanosti zemljišča. To škodo bo komisija ocenjevala še letos in zato priporočamo, da tudi tokrat v komisiji sodelujejo naši strokovnjaki. Dosedanjima članoma komisije, tovarišima Janu Stadlerju in tovarišici ing. Jožici Farčnik, se bo letos pridružil še ing. Rudi Šiblj.

Prosvetna dejavnost včasih in danes

R M

KOLENDAR PRIREDITEV

Smrt trgovskega potnika

v celjskem gledališču

Slovensko ljudsko gledališče v Celju bo začelo 20. aprila uprizorjati znamenito igro ameriškega dramatika Millerja »Smrt trgovskega potnika«. Delo je obšlo že vse svetovne odre in povsod želo obilo priznanja, videli pa smo ga že tudi v filmu. To je vsekakor nevsipljiva, ostra kritika ameriškega kapitalizma, ki se ji Miller — po rodu avstrijski Žid in do nedavnega soprog M. Monroeve — ni nikoli izneveril. Znana je njegova drama »Lov na čarovnice«, ki jo je napisal iz protesta proti proslulim makartističnim metodam pri preganjanju komunistične nevarnosti v ZDA in prav srednjeveškega zasliševanja osumljencev, med katerimi se je znašel tudi Miller.

V naši igri nam slika pisatelj trgovskega potnika, ki je simbol ameriškega malega človeka, odvisnega od dobre ali zle sreče, od svoje sposobnosti ali nesposobnosti, kako se bo obdržal na površju na negotovih tleh ameriške kapitalistične džungle.

Zgodba na kratko: Trgovski potnik Willy Loman se vrne s potovanja na smrt utrujen. Star je in betežen, nihče več ne kupuje od njega, živi pa le od provizij! Domov se je vrnil tudi drugi, starejši sin Biff, ki v življenju ni še nič dosegel. Med materjo, sinovo in očetom pride do neslutnih in tragičnih obračunavanj, kajti v njihovi hiši nikoli niso govorili resnice o življenju, oče si je nenehoma utvarjal, da bosta sinova še veliko dosegla, ker sta simpatična

in ker ju imajo ljudje radi. Vsa resnična podoba samoveljčja tega malega človeka, ki beži pred lastno nemočjo v slepilo o nenadni sreči, ki jih čaka, pa postane kruta stvarnost, ko dobi v službi odpoved in ko sin zabrede v krajo. Beg pred žalostno sedanostjo so Willyjevi lepi spomini, prividi, v katere se zateka z vso močjo samoprevare, na koncu pa v smrt, to najbolj varljivo zanikavko njegovega življenja. Saj z njo prav ničesar ne razreši.

To veliko delo iz svetovne dramske literature zlasti toplo priporočamo kolektivom, ki lahko pri gledališču naročajo tudi zaključene predstave.

J. Ž.

Obvestilo

Da bo mogla zdravstvena in socialna služba delati redno in zakonito, morajo v prihodnje zavarovanci upoštevati naslednja navodila:

1. Obratna ambulanta Cinkarne bo sprejemala zavarovance v stalež samo če bodo imeli »Bolniški kontrolni list«, ki ga bo izdalo obratvodstvo.

2. Na »Bolniškem kontrolnem listu« mora biti obkrožen »vzrok«, zaradi katerega išče zavarovalec zdravniško pomoč.

3. V primeru, da zavarovalec zaradi težjega obolenja ostane doma, mora to še isti dan sporočiti njegov svec, oziroma on sam s pošto svojemu obratvodstvu. Obratvodstvo je dolžno, da takoj po prejemu sporočila, pošlje ambulanti »Bolniški kontrolni list«.

4. Ambulanta Cinkarne bo priznala stalež za nazaj le v izrednih primerih in še to samo največ za 48 ur.

5. »Bolniški kontrolni list« mora biti izpolnjen v celoti (naveden obrat, ime in priimek, rojstni podatki, delovno mesto, vzrok bolezni, datum in ura izdaje in zadnji dan dela s številom opravljenih ur) in napisan tako, da so čitljive vse kopije.

6. V vsakem primeru, kadar je »vzrok« nezgoda pri delu ali na poti, je obratvodstvo dolžno ob izdaji »Bolniškega kontrolnega lista« istočasno napisati tudi »Prijavo o nezgodah«.

7. Zavarovance opozarjamo, da takoj ob prejemu kontrolnega lista preverijo točnost podatkov, posebno še, če je vzrok obolenja pravilno obkrožen.

8. V spornih primerih — glede obratnih nezgod ali nezgod na poti — se naj zavarovalec zgleda pri referentu HTV v Kadrovskega sektorja, nakar bo taka sporna vprašanja reševala Komisija HTV pristojne ekonomske enote.

»CINKARNA« CELJE
Sekadrovskega sektorja
Karlo SAGADIN l. r.

LJUBEZNIVA POMOČ

Člani naše stanovanjske komisije, ki so se namenili v Loko pri Zusmu, da bi si ogledali stanovanjske razmere tovariša Vegla, so se znašli v zakotnem Hrstju ob 23.00 uri in niso vedeli naprej. Oglasili so se pri upravitelji osnovne šole, tovarišici Idi Ozmak, ki se je kljub pozni uri ponudila, da jih popremi. Vodila jih je dobre pol ure po temačni in neravni poti vse do hiše in se z njimi spet vrnila do glavne ceste.

Člani naše stanovanjske komisije nikakor ne bi mogli urediti zadeve, če ne bi bilo ljubeznive tovarišice Ozmakove in so ji za veliko uslugo nadvse hvaležni, saj ni mala stvar, hoditi sredi noči po temačnih poljskih stezah.

KOLEKTIVNO ZAVAROVANJE

Vsi fizični in umski delavci v Cinkarni so bili doslej nezgodno zavarovani pri DOZ-u s kolektivno polico v IV. razredu, v nekdanjem TOB-u pa so imeli urejeno nezgodno zavarovanje po razredih od I. do V., medtem ko delavci v Mozirju sploh niso bili zavarovani. Da bi v sedanem združenem podjetju vskladili kolektivno zavarovanje, je sklenil delavski svet podjetja, da bomo poslej vsi kolektivno nezgodno zavarovani v IV. razredu.

Izposojena križanka

1		2		3	4	5	6
7	8			9			
10			11				
12			13			14	
15		16			17		18
19			20		21		
22				23		24	
			25				
26	27						
28				29			

VODORAVNO: 2 — kratica za najvišji organ delavskega samoupravljanja; 3 — organska celota; 7 — junaške pesmi; 9 — kos; 12 — središče vrtenja; 15 — neumen; 17 — izrastek na glavi; 19 — britanski protektorat v jugovzhodni Arabiji; 21 — napaka; 24 — zemeljski izkop; 25 — del obraza; 26 — visoka igralna karta; 28 — ženski glas; 29 — veliko glasbeno delo.

NAVPIČNO: 1 — močan pok; 2 — velikan, srbohrvatsko; 3 — velika utežna enota; 5 — romanski spolnik; — 6 pesem hvalnica; 9 — živalska hrana; 11 — tuj dvoglasnik, različna samoglasnika; 14 — velika vodna ptica; 16 — ostanek; — 18 travnata stepa; 20 — nedeljiva soglasnika; 23 — reka v Španiji; 27 — pivo.

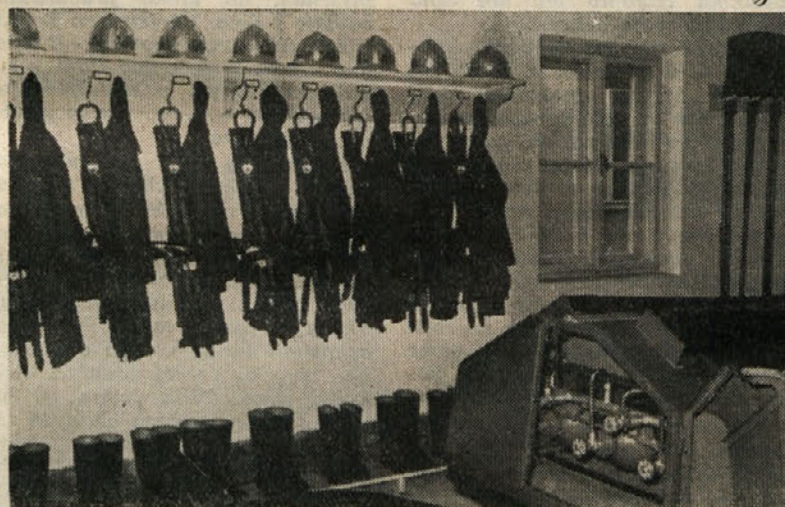
Ob pravilni rešitvi dobite 10 vodoravno, 4 in 8 navpično ter 22 vodoravno naslov našega največjega sosednjega podjetja; 13. vodoravno pa še njegovo brzojavno kratico.

GASILCI SO ZBOROVALI

Industrijsko gasilsko društvo Cinkarna je imelo svoj redni letni občni zbor v februarju. Občnega zbora so se udeležili vsi člani društva in tudi častni člani. Poleg teh so bili na zboru še predsednik sindikalne podružnice tovariš Franc Grabar, šef kadrovskega sektorja, tovariš Sagadin in zastopnik Občinske gasilske zveze, tovariš Ivan Pasero.

V poročilih sta predsednik društva, tovariš Ivan Poznič in komandir čete, tovariš Karel Macuh, nakazala vrsto uspehov, in tudi problemov požarnovarnostne službe. Zatem so člani v živahni diskusiji obravnavali prvenstveno

preventivno službo v posameznih obratih in oddelkih. Ugotovili so, da je preventiva zelo slabo organizirana, a prav ta bi morala biti najbolj dosledna, če hočemo računati na uspeh požarnega varstva v našem kolektivu.

Prostori v obratu organskih barvil so zadovoljivi in dobro urejeni (Foto: Zdravko Brdnik)

Nagrajeni racionalizatorji

Komisija za racionalizacije je lani obravnavala nekaj predlogov racionalizacij in tehničnih izboljšav in nagrajila nekatere racionalizatorje za tehnične pridobitve:

JOŽE ČEBULAR je skonstruiral in izdelal voziček za prevažanje retort. Nagradili so ga z 20.000 dinarji.

FRANC AGREŠ je sodeloval pri izdelavi početnic in končnic ter pri izdelavi krivljenja strešnikov. Nagradili so ga s 25.000 dinarji.

Ing. JOŽE RESMAN je rešil problem hitre analize superfosfata in prejel za to odškodnino v enkratnem znesku 14.000 dinarjev.

JOŽE NARAKS je avtor uvedbe velikih retort v topilnici. Prejel je nagrado 246 tisoč dinarjev za dobo treh let.

PETER URŠIČ je rešil problem korozije železne stene na zadnji strani peči za izdelavo cinkovega belila. Prejel je odškodnino 50.000 dinarjev za dobo treh let.

Več o naših iznajdbah in izumiteljih bomo poročali v prihodnje. V eni izmed prihodnjih števil bomo objavili tudi Pravilnik o iznajdbah in izboljšavah. Morda bo še koga vzbudilo, da bo začel razmišljati o kakšni tehnični novosti, ki nam bo omogočila boljše in hitrejše delo.

Opažamo, da v posameznih oddelkih nihče ne skrbi, če so požarnovarnostne naprave v redu, ali niso. Razen poklicnih gasilcev bi morali za to skrbeti tudi mojstri in obratvodje. Pa tudi gasilno orodje bi morali namestiti tako, da bi bilo takoj pri roki. Zbor je zategadelj sklenil, da bo treba v prihodnje posvetiti več pozornosti požarni zaščiti.

V razpravi so zatem ugotovili, da je v gasilskih vrstah vse premalo delavske inteligence. Zavedati se moramo, da so nam ljudje z visoko izobrazbo potrebni, kajti sodobna tehnika terja mnogo znanja tudi od gasilcev. Poleg tega bomo morali poskrbeti tudi za vzgojo žena. Gasilska služba je za ženo sicer preveč naporna, a one bi mogle v veliki meri vplivati na vzgojo otrok, ki često povzročijo požare. Zato je zbor predlagal, da bi upravni odbor organiziral vsaj eno žensko desetinno, ki bi se posvetila bolj preventivni vzgoji.

Sploh je zbor sklenil, da je potrebno letos organizirati čim več predavanj v obratih za člane kolektiva in jih seznaniti z najnovejšimi gasilskimi orodjem in zaščitnimi merami, da bodo lahko že v kali zadušili vsak požar.

Letos moramo urediti tudi prostore za požarnovarnostne naprave, ki nikakor ne ustrezajo. Prostori v obratu organskih barvil so zadovoljivi in dobro urejeni. Tudi oprema v tem obratu je primerna in sodobna.

Po razpravi so izvolili nov upravni odbor. Vodi ga tovariš Franc Pokelšek. Za komandirja čete so izbrali tovariša Staneta Leskovška.

Novi upravni odbor bo moral takoj z upravnimi organi v podjetju rešiti vrsto načelnih vprašanj o nadaljnjem delovanju gasilskega društva in začeti uresničevati delovni načrt, ki ga je osvojil zbor.

S. L.

Pravni nasveti

Često se vam verjetno primeri, da v določenem vprašanju ne morete odgovoriti sami, ali si česa ne znate sami razlagati. Zato vam nudimo priložnost, da se pisмено oglašite z vprašanji, ki zadevajo odnose v delavskem kolektivu in podobno. V listu vam bomo na vprašanja odgovarjali, a vsekakor morate ta vprašanja podpisati, ker bomo v nekaterih primerih odgovarjali tudi osebno.

KINO

Sporod celjskih kinematografov od 15. aprila do 15. maja:

KINO UNION
14.—17. IV. SINOVI IN LJUBIMCI, angleški CSC
18.—21. IV. DARCLEE, romunski glasbeni
22.—26. IV. NOČ VELIKEGA NAPADA, italijanski barvni CSC
27.—30. IV. POSLEDNJI BO PRVI, nemška kriminalka
1.—4. V. (Film ni določen)
5.—8. V. (Film ni določen)
8.—12. V. SALJIVEC IZ TOMESA, španski CSC
13.—16. V. (Film ni določen)

KINO METROPOL
14.—17. IV. KAMIKAZE, japonski
18.—22. IV. REDECE USTNICE, italijanski
23.—24. IV. CESARJEVO NOVO OBLAČILO, jugoslovanski barvni
25.—26. IV. VELIKO SOJENJE, jugoslovanski
27.—30. IV. BELE SENCE, italijansko-francoski barvni
1.—5. V. PESEM UPORNIKA, mehiški barvni CSC
6.—9. V. JEZIK ZA ZOBE, francoski
10.—13. V. REKA SMRTI, jugoslovanski barvni

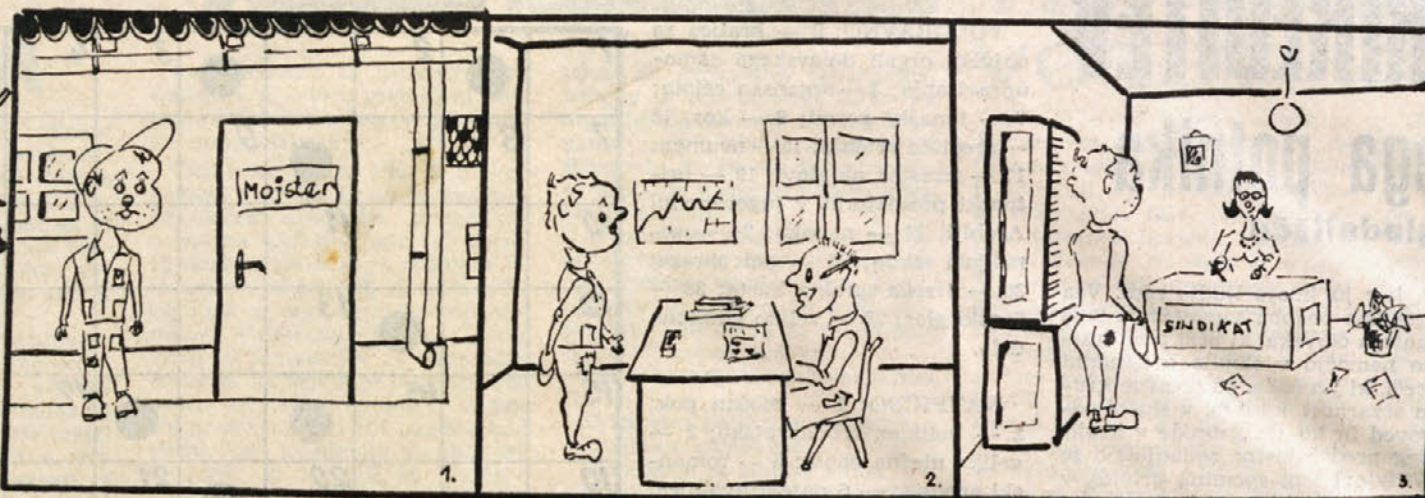

NASI PRVOMAJSKI IZLETI

— Dvodnevni izlet z avtobusom čez Kordun na Jadran.
— Tridnevni izlet z avtobusom po zeleni Stajerski.
— Tradicionalni izlet s posebno ladjo po Severnem Jadranu.
— Štiridnevni izlet v slovito sotesko reke Donave — Đerdap. Prevoz kombiniran: letalo — vlak — ladja.
— Krog po Siciliji. Desetdnevna krožna vožnja z ogledom Rima in Napolija.
— Tradicionalno prvomajsko potovanje po Italiji. Šestidnevni avtobusni izlet. Firenze — Napoli — Pompeji.
Od 5. do 10. julija letos bo v Pragi (ČSSR) svetovno prvenstvo v vajah na orodju. Kompas priredi sporazumno s TVD »Partizan« Slovenija osemidnevni izlet na prireditve in z ogledom Dunaja med povratkom.
Za vse izlete dobite podatke in navodila pri poslovalnici Turističnega podjetja »Kompas« v Celju, kjer se lahko tudi prijavite za izlet. Možni so tudi kolektivni izleti.

DOGODIVŠČINE NAŠEGA PEPETA

PEPE
na
dopustu
(nadaže-
vanje)-

1.

Sonce je uprlo močnejše svoje žarke na pomladne trate in mojster Jaka je zaslutil, da se bodo zdaj začeli njegovi delavci priključiti za redni dopust. Tega se je nekoliko bal, kajti delovne sile ni bilo ravno največ.

Prvi, ki si je upal potrkal na vrata mojstra Jake, je bil Pepe, četudi ni računal, da mu bo uspelo, saj je vedel, da ni dovolj delavec. »Nekaj jurjev sem si prihranil,« je razmišljal Pepe. »Če ne bo dovolj, si pa sposodim pri vzajemni pomoči. Glavno je, da

bi mi mojster Jaka odobril dopust!»

Pogumno je potrkal in zakoračil v pisarno mojstra Jake.

2.

»Dovolite, tovariš mojster, da vas nekaj vprašam,« je dejal. »Kaj bi pa rad imev, fant?« je pozvedel mojster, ne da bi dvignil glavo iznad knjige osmic.

»Misliv sem, če bi se dalo kako bi rekev — na dopust,« je navsezadnje izmlel Pepe.

»To ne gre,« ga je zavrnil mojster Jaka. »Rajši pojdi spet de-

lat, da ne bova neumnosti čvekala.«

»Tovariš mojster, misliv sem, da bi mi v treh letih vendarle lahko enkrat ugodili, delav sem vse, kar ste mi naročili, nobenega plavega nimam, visoko sem presegav normo...«

»Vem, Pepe, vse vem. Saj si dober fant, a razumi me, da nimamo dovolj delavcev... No, jutri bova videla.«

3.

Pepe si je vroče želel, da bi se mu želja izpolnila. Sram ga je bi-

lo pred tovariši, ki so vedeli toliko povedati o dopustu, morju, počitniškemu domu, ladjah, čovnih in še o marsičem zanimivem. On pa ni mogel nikoli ničesar povedati.

Drugi dan si je oddahnil, kajti mojster mu je povedal, da lahko gre na dopust. Ves srečen je v odmoru za malico pohitel v sindikalno pisarno, da uredi vse, kar je treba. »Denarja bom imev menda dovolj, potrebujem še samo napotnico!« Tovarišica v sindikalni pisarni mu jo je takoj napisala. Tega dne se je Pepe ves srečen poslovil od tovarišev.

ANEKDATE

KAJ PA VEM, KOLIKO BO NARAČUNAL...

Ko se je tovariš direktor, ing. Drago Čeh, pogovarjal s skupino delavcev v obratu anorganske kemije, je vprašal nekega delavca: »Kako pa bo kaj pokazal obračun osebnih dohodkov ta mesec?« Delavec se je popraskal za ušesom in odgovoril: »Ja, hudiča, kaj pa vem, koliko nam bo tisti Haas naračunal tam zgoraj!«

SAME DVOJNE ŠTEVILKE

Ko je bil naš novi urednik prvič v družbi z nekaterimi cinkarnarji, so ga po stari navadi povabili k pijači. Težko jim je dopovedal, da sploh ne pije alkoholnih pijač, dokler ga ni rešila neka tovarišica z besedami: »Nikar ga ne silite, saj bodo sicer izhajale same dvojne številke!«

LINHARTOVA SLAVA

Na izpitih za kvalifikacijo v kemijski stroki je izpraševalec vprašal kandidata: »Po čem je znan Linhart?« Kandidat je samo kratko razmisli in odgovoril: »Ker je napisal igro »Veseli dan ali Deček se ženi.«

Popotni zapiski Mihe Bicikla

Dragi bravci!

Najprej bi se rad predstavil. Sem kurir in se vozim na biciklu. Pridem vsepovsod in vidim vse. Cesar pa sam ne zapazim, mi povedo drugi. Imam štiri razrede osnovne izobrazbe, a kljub temu sem se odločil, da bom pisal v naše glasilo, saj živimo v dobi širokega izobraževanja, pa bi rad še kaj profitiral in še vas, dragi bravci, česa naučil.

Ja, pa še to. Napisal sem že prošnjo upravnemu odboru podjetja, da bi mi dali poročilno izjavo za nakup fičota, ker moram vedno toliko potovati, pa sem si premislil, ker so stare cene tako učinkovito pomladili, da nič več ne verjamem v njihovo zvestobo. Sploh pa je z našimi cenami enako kakor s spomladanskimi vetrovi, ki pihajo zdaj sem zdaj tja, navsezadnje se pa vedno dvignejo.

Izgleda, da so ti pomladni vetrovi učinkovali tudi pri nas, saj sem ob vrnitvi v podjetje (biv sem na krajšem službenem potovanju) zapazil, da je pomladno vetrovje pobralo z dvorišča in okoli obratov večino odvečne nesnage in razno staro železje. Potem pa še to. Ti vetrovi so zagrozili tudidaljšujeta rok trajanja. Za ta na-

mojemu življenju. Ko sem se pripeljal mimo osrednjega dimnika, ki je na njem plošča z imeni žrtve fašizma iz Cinkarne, sem se prestrašil, da bodo tudi moje ime vklesali na ploščo, ker je veter z dimnika tebebniv lep kos cigla tik mimo moje betice.

Zadnjič sem pa začudeno opazoval neke tovariše, ki so ob pol sedmih jutraj oprezovali okoli vratarnice in potem naglo smuknili po najbolj varnih poteh na svoja delovna mesta. To so bili pravi indijanski manevri skrivnega približevanja sovražniku, samo škoda, da ni bilo nikjer v bližini slovitega režiserja indijanark in kavbojk Henryja Fonde! To bi bil čisto drugačen prizor kakor pred nekaj meseci, ko so ti isti tovariši prihajali okoli osme ure ponosni in dostojanstveni kakor delničarji velikega trasta.

Potem pa mi je bilo prav neugodno, ko sem srečal našega HTV tehnika v cinkovem belilu, kjer je razkazoval komisiji HTV iz podjetja »Boris Kidrič«, kako imamo pri nas urejeno tehnično varnost in so našli kurjača Hajnska in Jurkoška brez zaščitnih očal. Da bi pomagav HTV tehniku iz zadrege, sem mu svetoval, naj predlaga oba kurjača, da ju nagradimo, ker čuvata zaščitna sredstva v omari in jim tako poš-

svet me je HTV tehnik nagradil s tako pisanim pogledom, da sem zajezdil svojega železnega konjička s tolikšno naglico, s kakršno pospravljajo naši delavci v upravi ob pol dveh svoje spise v pisarnah, da lahko pravočasno odidejo z dela. Verjetno so že vsi slišali tisto lepo popevko: »U pola dva...« ki jo poje duo Hani, a so jo neki šalivci v nadaljevanju spremenili: »...več svako sprema svoja akta...«

Kljub vsej svoji spretnosti in naglici pa sem se komaj izognil nekemu šoferju, ki je verjetno treniral za avtomobilske dirke po asfaltnem delu cestišča skozi naš obrat. Očitno ga tablica za omejitev hitrosti ni čisto nič motila. Škoda je samo ta, da še nismo asfaltirali vsega našega dvorišča, ker bi tako precej povečali dirkalno stezo. Toda potem ne bi imeli tako čudovitega blata, ki se brez posebnih kemičnih veziv tako lepo prime čevljev, da jih lahko očistim samo še z bisom. V sušnem vremenu pa je tu čudovit atomski prah, ki ga dviga veter v vitičastih vrtincih visoko pod modro nebo in potem ni nič čudnega, če se OAS boji Jugoslavije, saj smo prvi iznašli spiralno atomsko bombo.

Ne vem, kako da še ni nikomur prišlo na misel, da bi naše blato začeli izvažati. To bi bilo aktualno posebej se zdaj, ko si povsod prizadevamo, da bi povečali izvoz. V dolgoletni praksi sem se naučil komercialnega mišljenja, pa sem malo pozvedel, kako bi bilo z izvozom tovrstne surovine. Prišev sem na izvrstno rešitev in hotel sem jo nemudoma uresničiti. Bilo je že sicer kasno zvečer, a vseeno sem sešel na bicikel in se zapodiv kar mimo Sindikata proti tovarni. Ves zamišljen sem se podiv po ozki in temačni stezi in zavoziv mimo mostička v jarek, kjer se mi je posvetilo, da z mojim izvozom ne bo nič, dokler ne bomo osvetlili vseh naših domačih poti.

Tako razsvetljen sem začutil strahovito lakoto, pa sem jo ubrav proti kuhinji toplega obroka. Tu pa sem biv takoj sit, kakor hitro sem zagledal neke aglomerce in še druge, kako so slastno

oblizovali meso, ki so ga držali v presenetljivo zamazanih rokah. Od navdušenja se mi je zameglilo v želodcu. Ko se mi je v glavi odvrtilo, sem ugotovil, da sem obslonev nad odprtimi vrati dvigala za prevoz toplega obroka. Se preden se mi je utegnulo v glavi zavrteti v nasprotno smer, sem zdirjav po stopnišču in ob tem pomislil, kaj bi se zgodilo, če bi pogledav v odprtino kdo drugi, ki se ne zna dovolj naglo umakniti od raznih hudih lukenj.

žgečkajo pod pasho igle za pletenje neke moje sosede. Da bi le bilo še več podobnih predavanj, saj bi potem ne bilo potrebno našim delavkam pletiti doma. To je posebej zanimivo zato, ker je neki delovni psiholog ugotovil, da je pletenje najbolj dolgočasna ženska domača zabava.

In čisto na koncu, torej, drage bravke in bravci, bi rad vprašal in prosil za pomoč. Ljudje, torej, me čisto vprašujejo, kje je naša Cinkarna. Vsak sicer ve pokazati

Imate vedno čiste roke, kadar jeste? (Foto: H. S.)

Potem pa sem zadnjič pumpav bicikel pred upravnim poslopjem, ker sem se namenil na novo službeno potovanje, pa sem nenadoma presenečen odnehal, ko sem zagledav, kako pri nas tehnika napreduje. Voziček, ki so ga še pred časom potiskale naše žene, vozi zdaj konjiček. Tako bomo zdaj lahko imeli v tovarni vsaj konjski šport, če so že vse druge športne dejavnosti izumrle.

Potem pa sem spet zaspav na nekem predavanju. Sanjalo se mi je, da sem na plaži našega počitniškega doma v Nerezinah in da me neka brhka deklica žgečka pod pasho. Ko sem se zbudil, sem ugotovil, da me v resnici

na naš dimnik, ki je lepa orientacija. Toda včasih bi bilo treba povedati naslov, kakor povem jaz moj naslov, kadar me milica vprašujejo in jim povem: Miha Bicikel, Kurirska ulica 13. Toda, kako naj odgovorim radovednemu, ki hočejo vedeti naslov Cinkarne? Cinkarna, metalurško kemična industrija, Celje, Ulica (?) hišna številka (?)! Vse člane našega delovnega kolektiva prosim, da mi odgovore na to vprašanje. Za nagrado obljubim eno brezplačno vožnjo z mojim biciklom okoli naslova tovarne.

Naj bo za prvič dovolj. Srečno!

Vaš Miha Bicikel

Cinkarniški konjski šport (Foto: H. S.)

Izpolnite, izrežite in vrzite v nabiralnik »Cinkarnarjeva pošta«!

Ste zadovoljni z našo številko? Da — ne. _____

Kaj vam je najbolj ugajalo? _____

O čem bi radi brali prihodnjič? _____